ธนาคารแห่งประเทศไทย
Bank of Thailand

ทำอย่างไร คนไทยจะแข่งขันได้ในศตวรรษที่ 21

Human capital policy: Building a competitive workforce for 21st century Thailand

กอบศักดิ์ ภูตระกูล ฐิติมา ชูเชิด อัศวิน อาฮูยา

ขีดความสามารถในการแข่งขันของแรงงานไทย

IMD 2006 – แรงงานไทยในปัจจุบันแข่งขันได้แต่เรามีปัญหาเรื่องระบบการศึกษา

	Overall Rank	Labor Market	Costs (US$/hr)	Labor Product	Skilled Labor	Educa-tion	Univ edu.(%)
India	29	1	0.6	3.5	3	59	10
Hong Kong	2	2	5.5	28.8	22	24	37
Singapore	3	3	7.6	26.6	9	13	49
Malaysia	23	4	2.3	12.9	20	30	18
China	19	5	0.8	5.4	53	51	-
Thailand	32	6	0.9	7.0	37	48	18
Taiwan	18	10	6.2	25.2	16	19	43
Philippines	49	15	0.7	5.5	19	57	17
Japan	17	31	21.5	32.4	18	23	52
Indonesia	60	32	0.3	3.8	55	61	5
Korea	38	43	10.9	17.8	47	42	47

Source: IMD (2006)

ยิ่งไปกว่านั้น คะแนนสอบของนักเรียนไทยยังต่ำกว่านักเรียนของประเทศอื่น ๆ ในโลก

PISA Students' Test Scores

PISA 2003	Literacy	Math	Science
Korea	534	542	538
HK	510	550	539
OECD Avg	494	500	500
Thailand	420	417	429
Indonesia	382	360	395
Ranking	**38/43**	**39/43**	**39/43**

Source: OECD, PISA (2003)

Distribution of PISA Test Scores (Math)

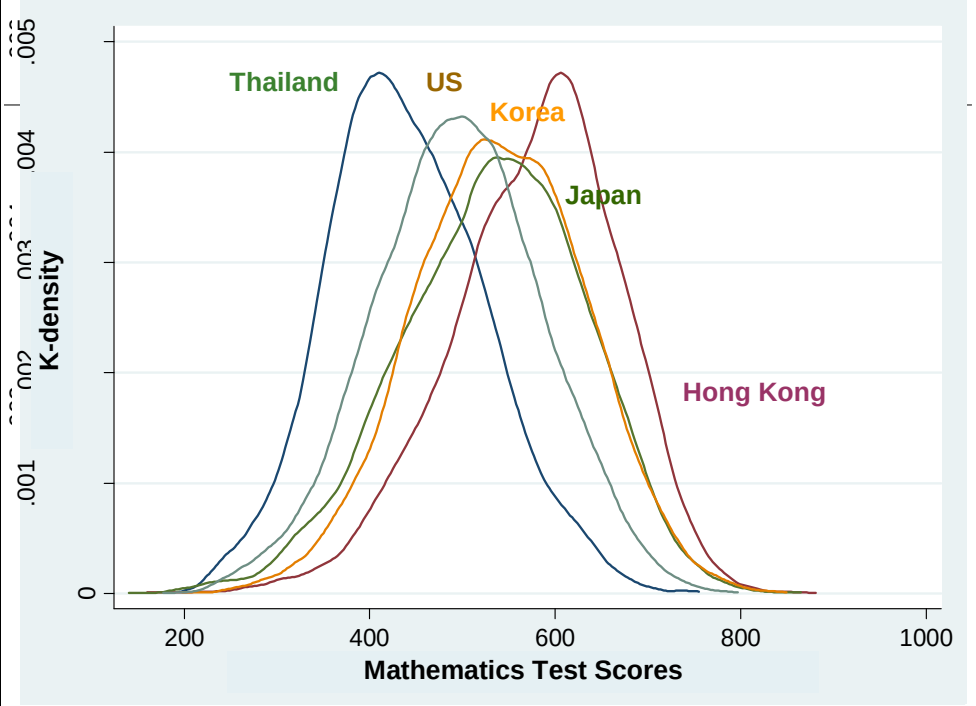

หัวข้อที่จะบรรยายในวันนี้

I. ตลาดแรงงานไทยในปัจจุบัน

II. กระบวนการสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลในประเทศไทย: ข้อเท็จจริงและข้อจำกัด

III. หลักการของนโยบายสร้างทักษะที่ดี

IV. นโยบายการสร้างคนในศตวรรษที่ 21 ของไทย

คุณภาพของแรงงานไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องระหว่างปี 2537/2547

ในปี 2547, 59.4% ของแรงงานไทยมีการศึกษาต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา
มีเพียง 13.9% เท่านั้นที่ได้รับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา

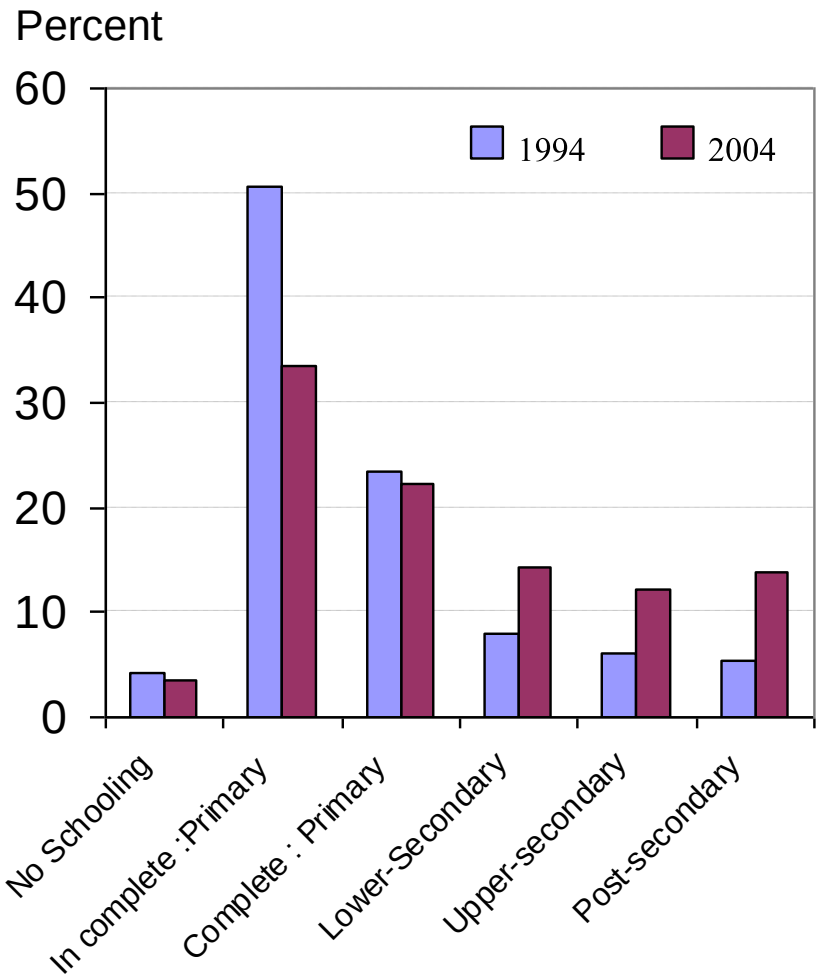

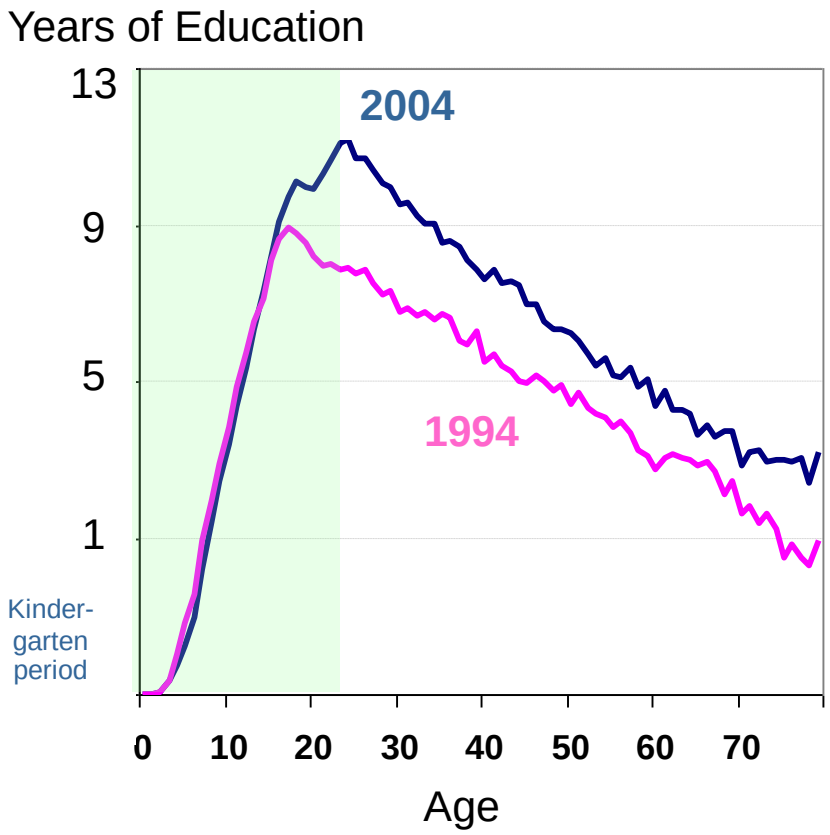

Source: Labor Force Survey and Socio-economic Survey, NSO

พัฒนาการที่ดีขึ้นดังกล่าวเป็นผลจากการที่รัฐให้ความสำคัญกับระบบการศึกษาของประเทศ

งบประมาณด้านการศึกษาของไทย

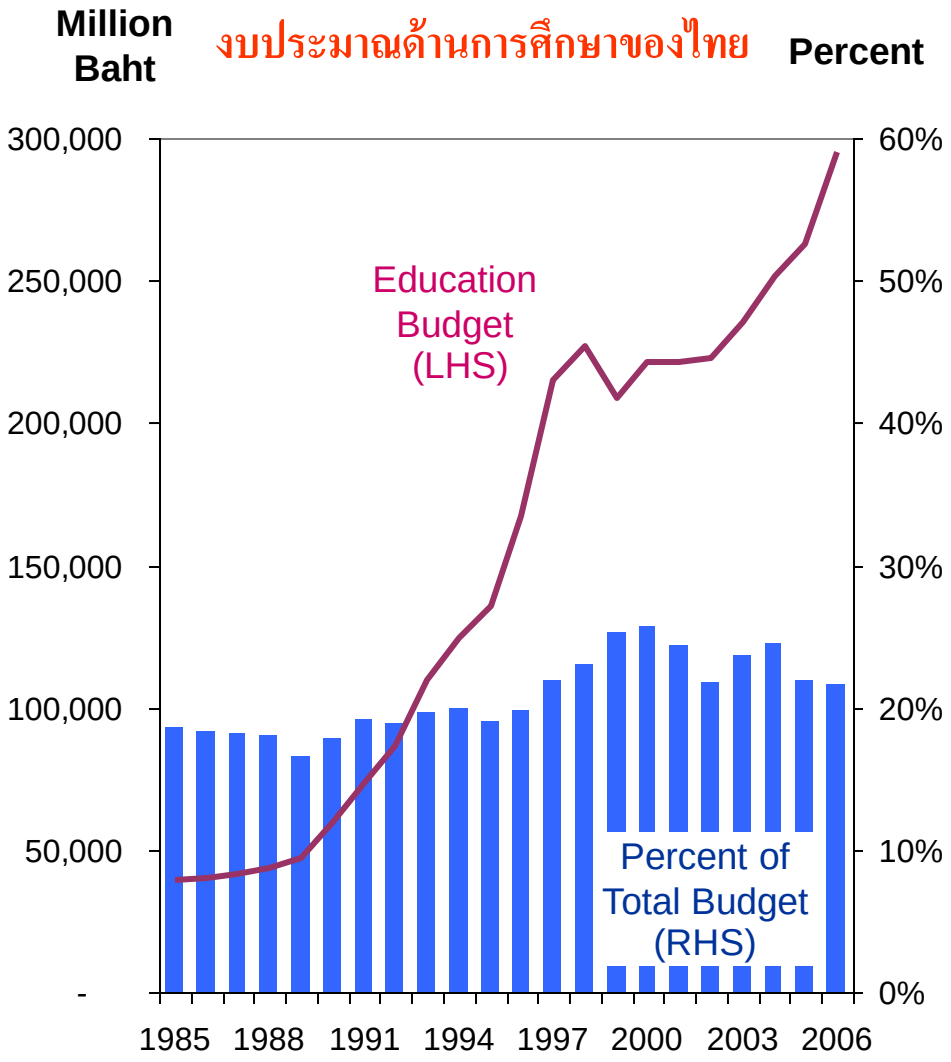

Source: Ministry of Education

งบประมาณด้านการศึกษาของประเทศต่างๆ ปี 2547

Country	% of GDP
Malaysia	8.0
Israel	7.3
USA	5.9
Hong Kong	4.7
Korea	4.6
Thailand	4.0
Japan	3.7
Singapore	3.7
India	3.3
Philippines	3.0
China	2.1
Indonesia	0.9

Sources: UNESCO, UIS (Data for 2004)

II. กระบวนการสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคลในประเทศไทย:

ข้อเท็จจริงและข้อจำกัด

กระบวนการสร้างและพัฒนาทรัพยากรบุคคล

Frequency

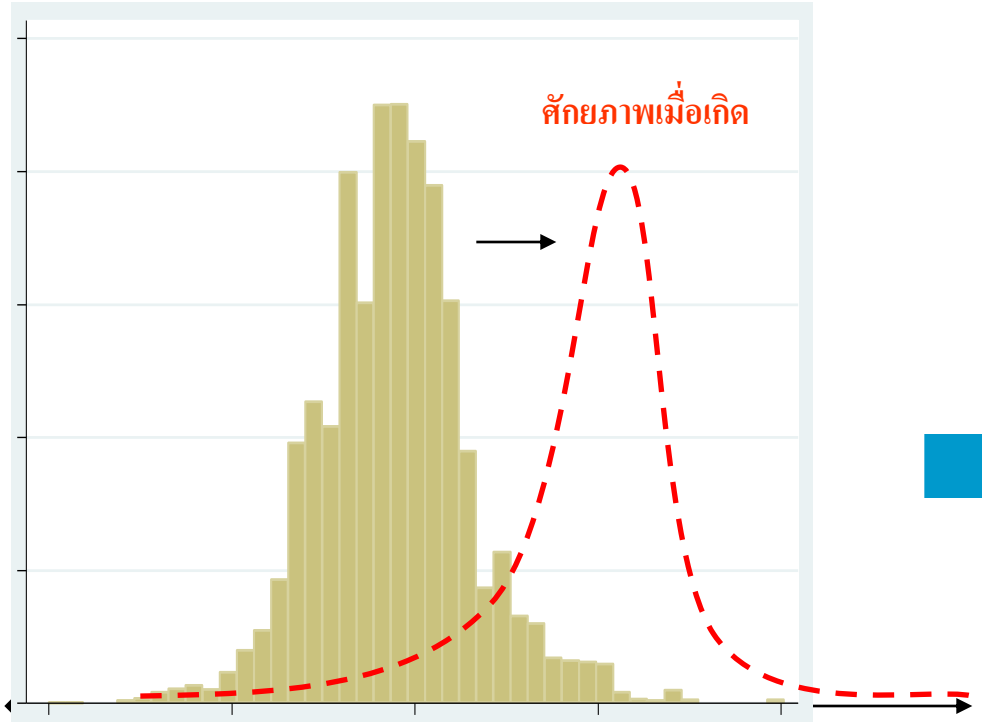

Level of Skills/Education Attainment

การที่ประเทศไทยจะสามารถแข่งขันในโลกยุคโลกาภิวัฒน์ได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับว่าเราประสบความสำเร็จในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ให้ได้ตามศักยภาพหรือไม่

องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการสร้างและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และประเด็นข้อจำกัดที่สำคัญ

Skill / Educ. Attainment = F (ปัจจัยส่วนบุคคล, Inputs จากครอบครัว, โรงเรียน & บริษัท, สิ่งแวดล้อมอื่น)

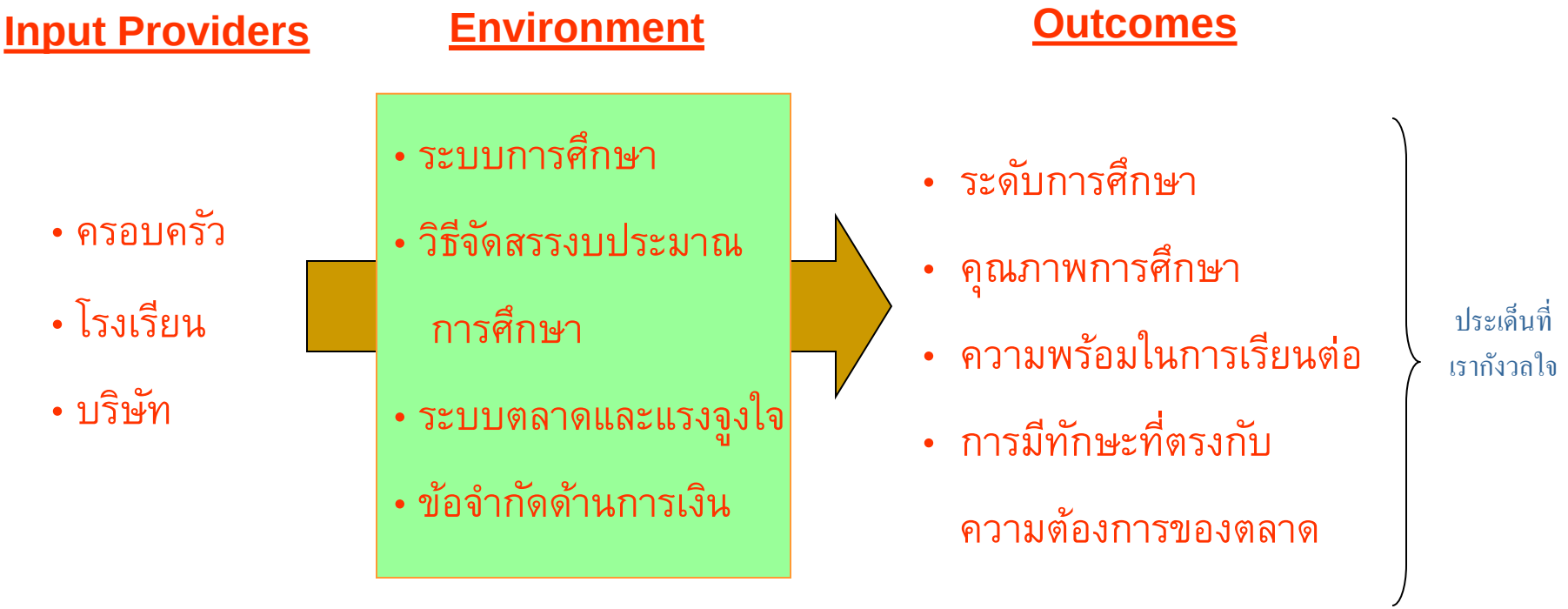

ประเด็นข้อกังวลใจ 1: ความไม่เท่าเทียมกันของการศึกษา

Average Years of Education Attainment (15 Yrs up)

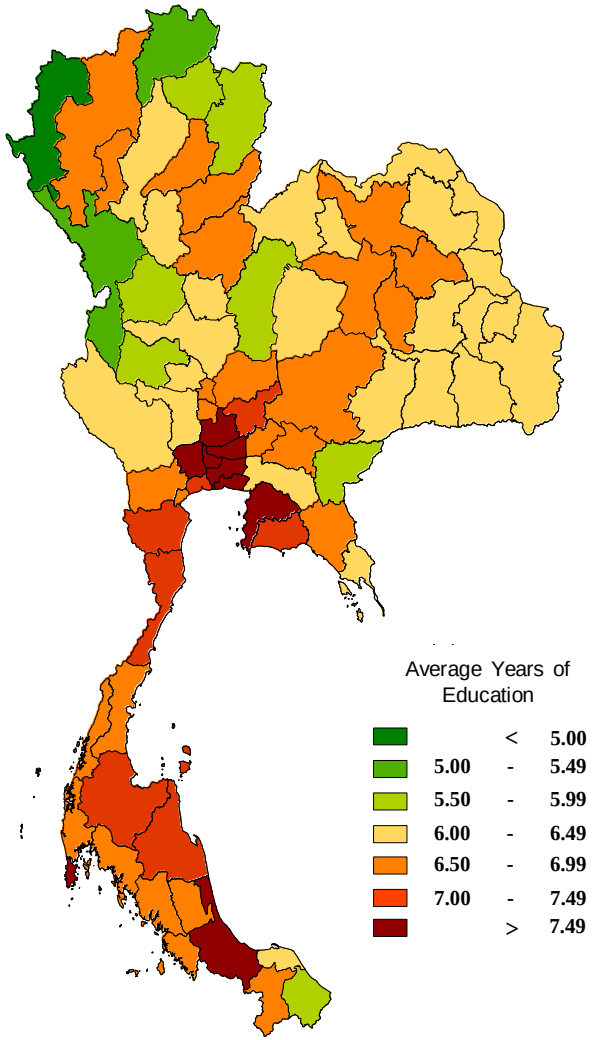

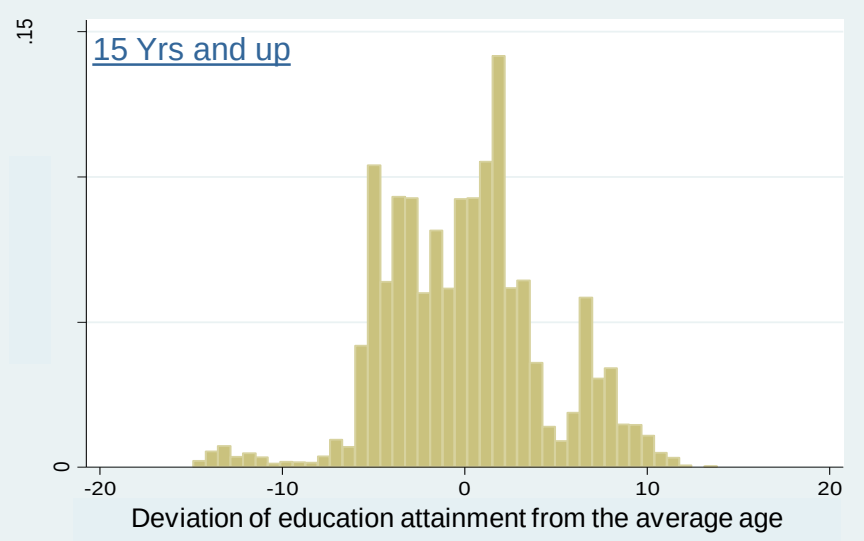

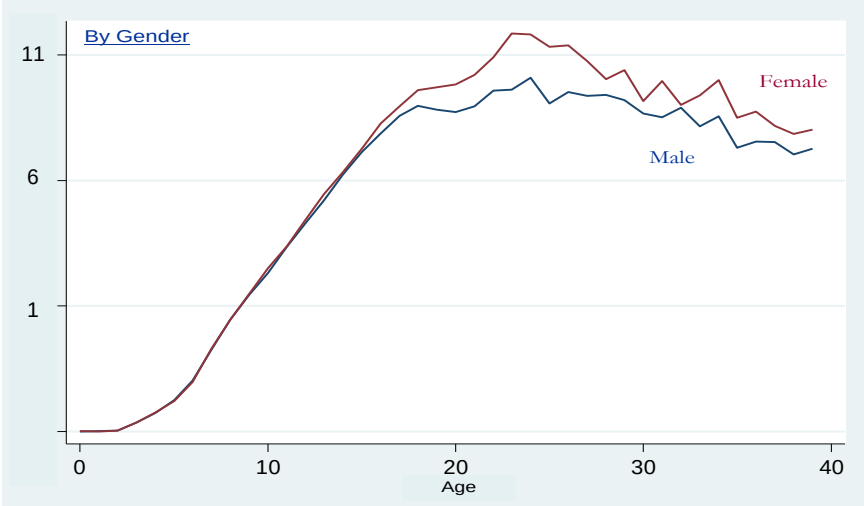

Source: Ministry of Education and SES (2004)

Analyzing inequality of education attainment based on socio-economic survey

Education Attainment = F (Individual, Family, School & Corporate inputs, Environment)

Family Characteristics

- Household Income
- Household head's education level
- Household expenditures
- Household wealth
- Household socio-economic status
- Household head's marital status
- Household expenditures
- Household main occupation
- Household size
- Household location

Family Members

- Household Head
- Spouse
- Offspring
- Grandchildren
- Parents, grandparents
- Brothers, sisters, relatives

Regression analysis: Education attainment level (20 yrs up)

Family characteristics

Variables	Coefficient
HH's education (yrs)	0.133***
HH Income (log)	0.284***
Household wealth	2.421***
Poorest quartile	-3.153***
Second quartile	-2.333***
Third quartile	-1.240***
Widows	-0.705***
Divorces	-0.745***
Family Size	-0.343***

Number of observation: 10,360
R2 = 0.402

Family Location

Variables	Coefficient
Non-Municipal Area	-0.575***
Northeast Region	-1.268***
North	-0.755***
Central	-0.713***
South	-0.583***
Avg yrs of education in the villages	0.179***

Family Profession

Variables	Coefficient
Farm worker	-4.831***
Farm (rent)	-3.849***
Farm (own)	-3.524***
Construction worker	-3.790***
Service worker	-2.509***

ระดับรายได้และการศึกษาของพ่อแม่และระดับการศึกษาของบุตร (กลุ่มที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป)

Deviation of yrs of schooling of offspring versus Household total income (Log)

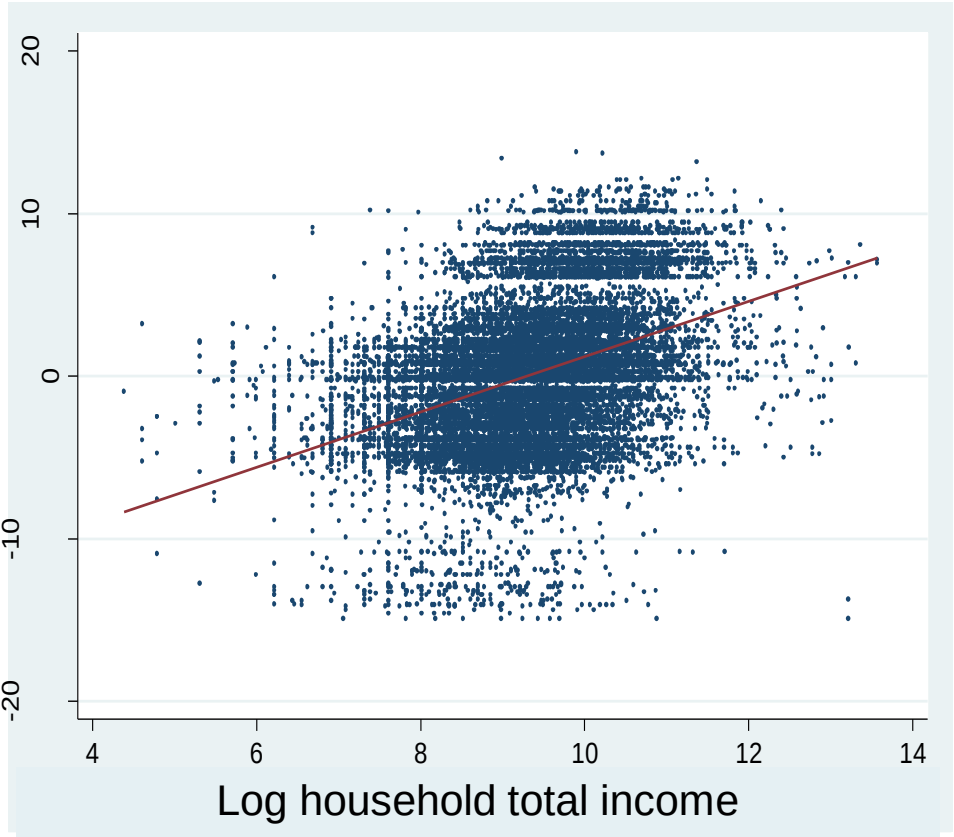

Deviation of Years of Schooling of Offspring and Household Head

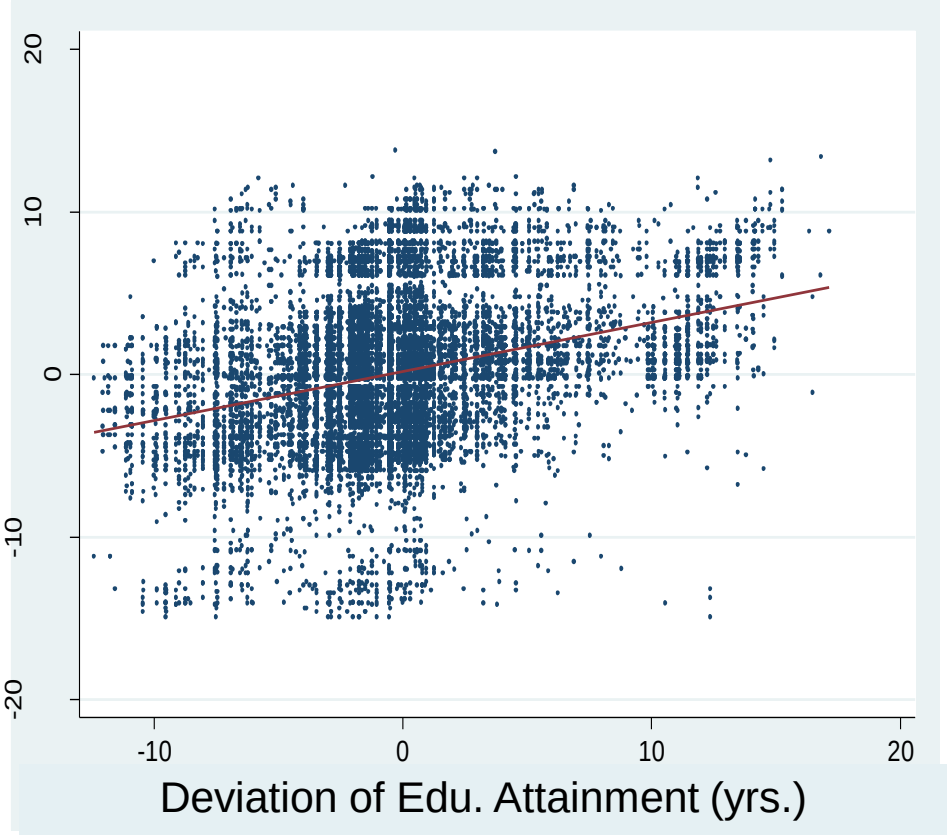

Source: SES (2004)

จุดเริ่มต้นของความแตกต่างกันของระดับการศึกษา

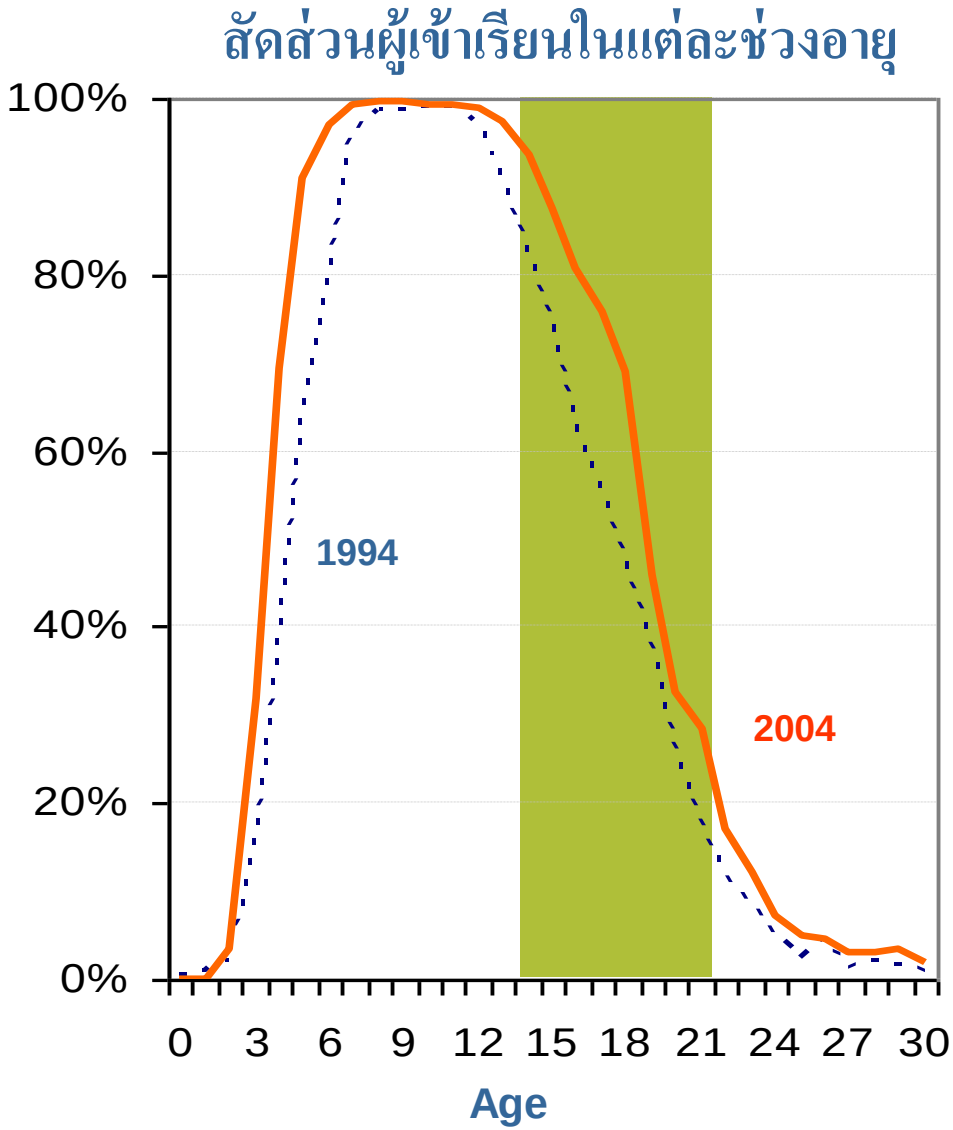

ทำไมบางคนจึงเลือกที่จะออกจากโรงเรียนเร็วกว่าคนอื่นๆ?

Source:SES (2004)

ระดับการศึกษาแบ่งตามฐานะรายได้ของครอบครัว

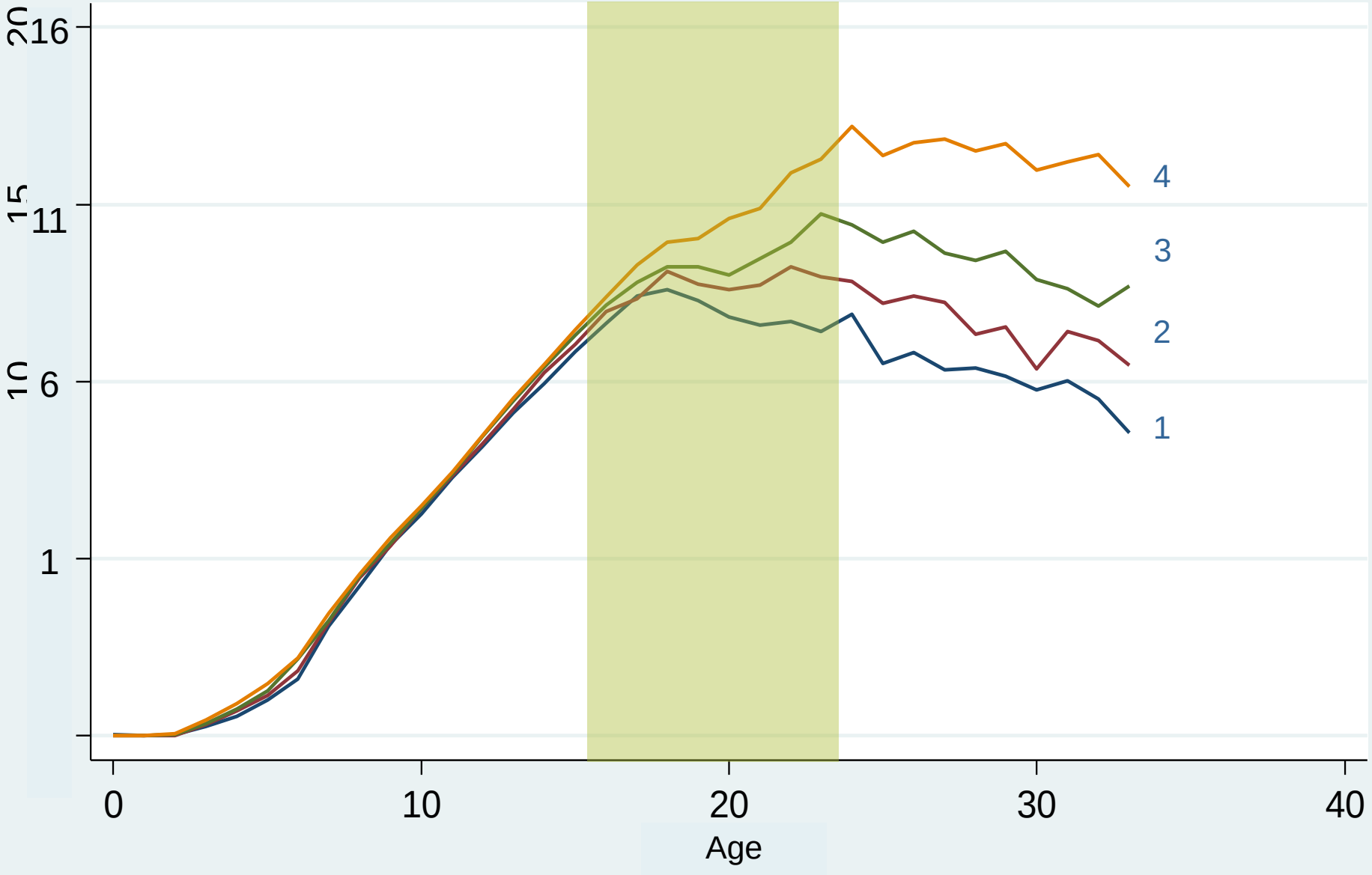

Logistic Regression: Education attainment level (15-21 yrs)

Family Characteristics

Variables	Coefficient
HH's education (yrs)	0.031***
Household wealth	0.288***
Poorest quartile	-0.043***
Second quartile	-0.008
Third quartile	-0.005***
Widows	-0.046***
Divorces	-0.002
Family Size	-0.017***

Family Location

Variables	Coefficient
Non-Municipal Area	-0.031***
Northeast Region	-0.097***
Central	-0.079***
South	-0.066***
North	-0.018***
Avg yrs of education in the villages	0.010***

Family Profession

Farm worker	-0.202***
Farm (rent)	-0.080***
Farm (own)	-0.056***
Construction Worker	-0.220***
Service worker	-0.159***
Pensioners	0.087***

Number of observation: 11,903
R2 = 0.3109

ต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของการไปเรียนหนังสือ

Average Total Income Earned by Each Offspring

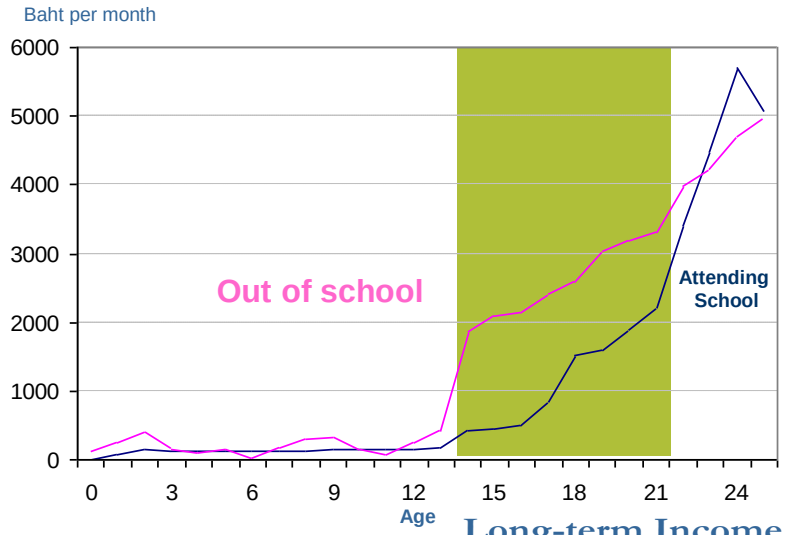

Average Income Foregone and Total (Direct plus Indirect) Costs of Attending Public Schools

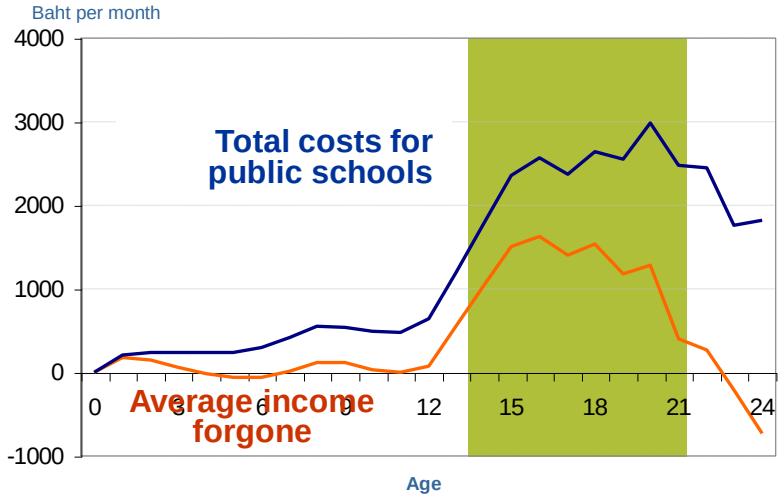

Long-term Income Difference for People Who Stay ahead in School vis-à-vis those Who Drop Out Early

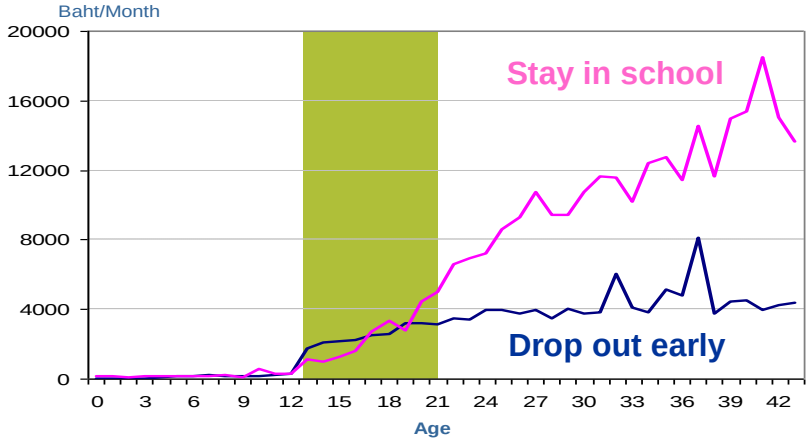

Source: SES (2004)

ประเด็นข้อกังวลใจ 2 : คุณภาพการศึกษา ซึ่งจากข้อมูลการสอบ O-Net[18] ปี 2549แสดงถึงความแตกต่างอย่างมากในระดับของคุณภาพการศึกษา

Distribution of Average School Scores

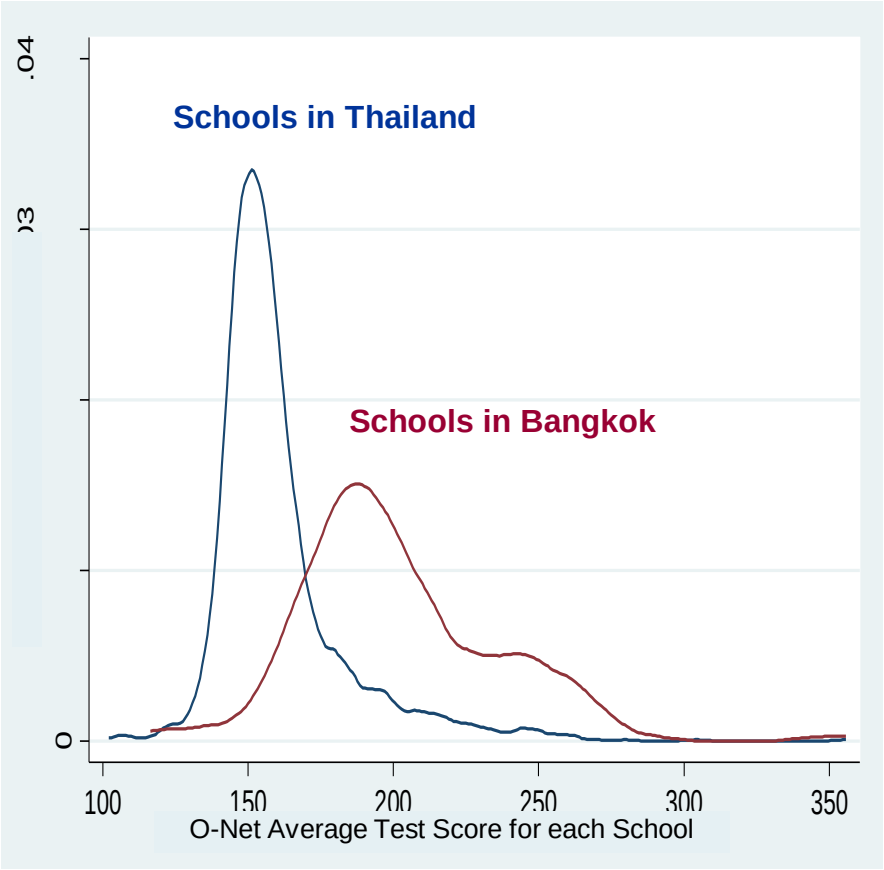

By School Sizes and Regions

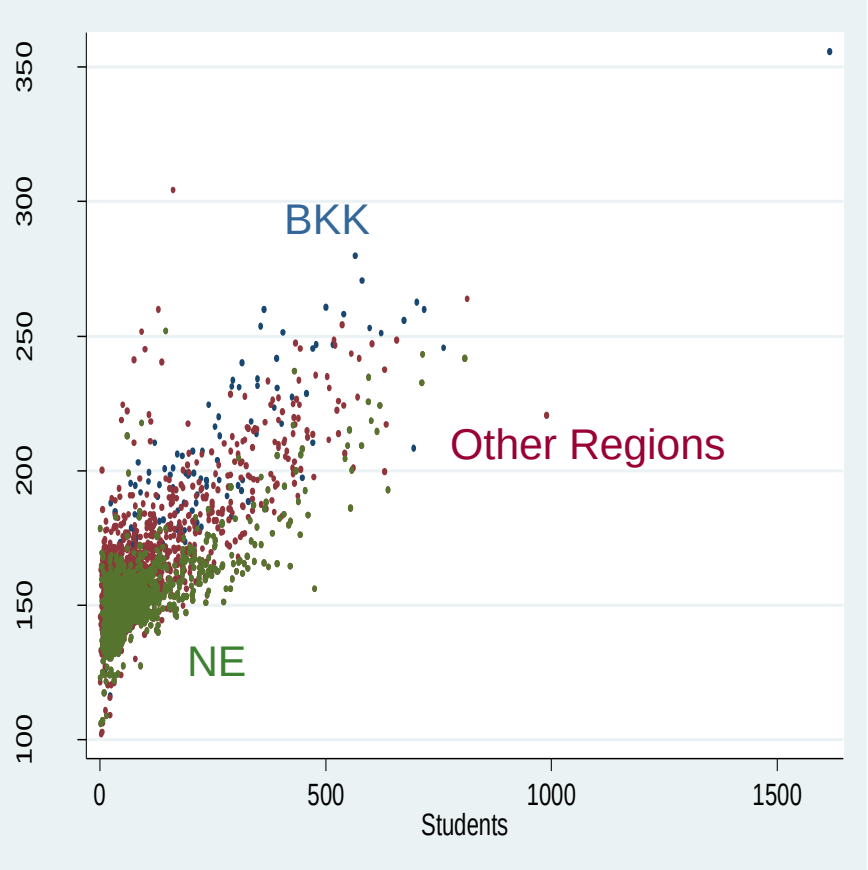

ผลสอบ = F (ปัจจัยส่วนบุคคล, Inputs จากครอบครัว, โรงเรียน & บริษัท, สิ่งแวดล้อมอื่น)

Why is there such wide disparity in school quality?

	Variables	Coefficient
Family Characteristics	Par. Education G12	0.63
	Par. Education Univ.	22.98***
	P. Working Fulltime	6.674***
	Large Family	16.40***
	Home Resource	14.82**
	More than 100 books	8.36**
	More than 200 books	19.56***
Student Char.	Male	7.39***
	Grade 10	18.46***
	Hrs. Spent on HW	1.51***
	Kindergarten <1 Yr.	4.56
	Kindergarten >1 Yr.	13.57***

Number of observation: 4,442; R2 = 0.3552

	Variables	Coefficient
School Characteristics	School size	0.015***
	Stu./teacher ratio	-1.23***
	Math teacher quality	19.63***
	School Resources	-11.52*
	Compare result with other Schools	9.00***
	Access teacher by student's test	8.13**
	Access teacher by external inspector	6.15***
	Public school	17.98***
	Village	-43.02***
	Small town	-40.08***
	Town	-27.15***
	City	-24.73***

ประเด็นข้อกังวลใจ 3: ความพร้อมสำหรับการเรียน

Distribution of our Children's IQ Level for 6-13 Years old and 13-18 Years Old

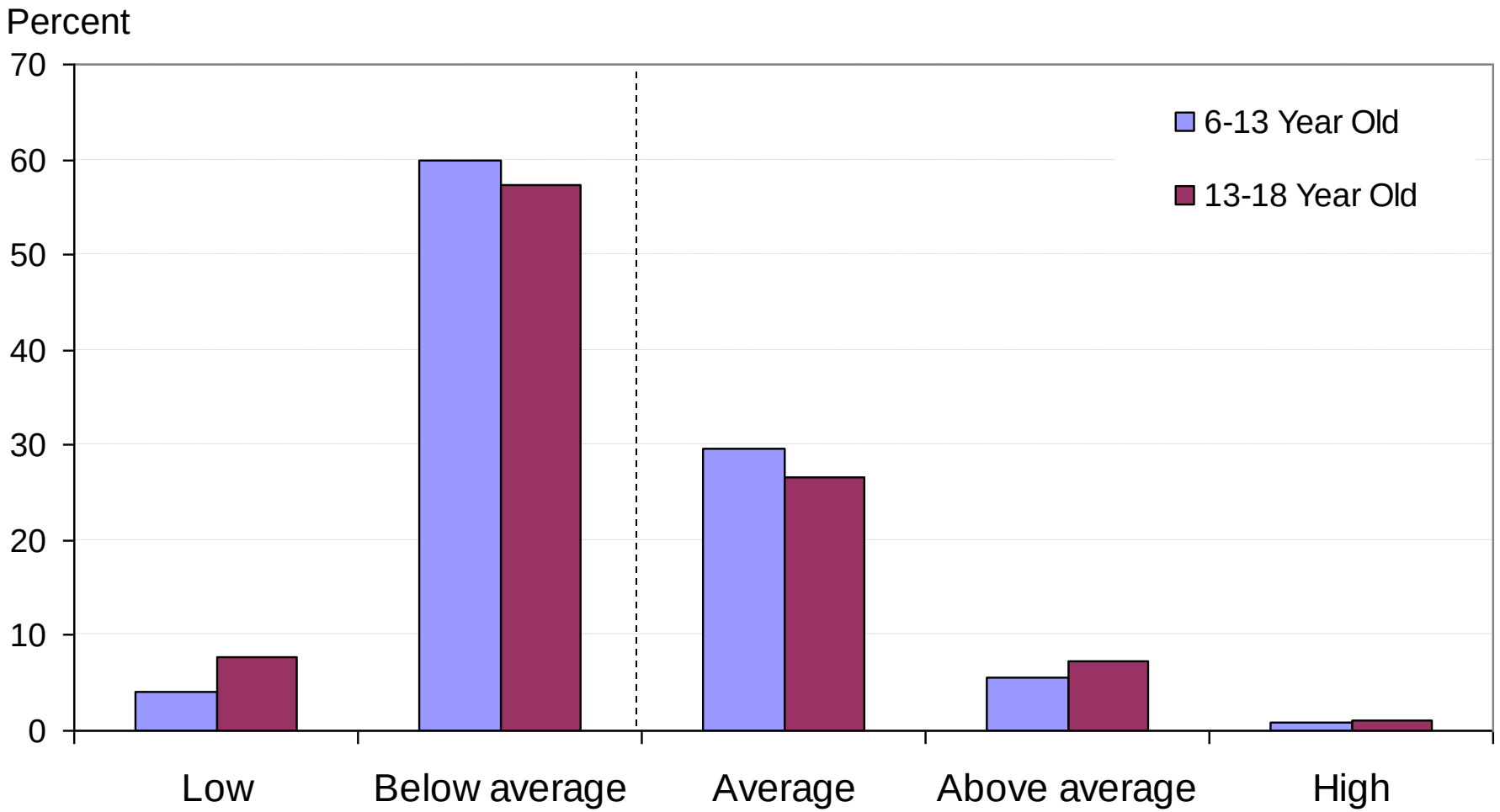

Source: Ruangdaraganon (2006)

ความพร้อมสำหรับการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป

Figure 15: Result of 2003 General Achievement Test for Grade 6, 9, and 12

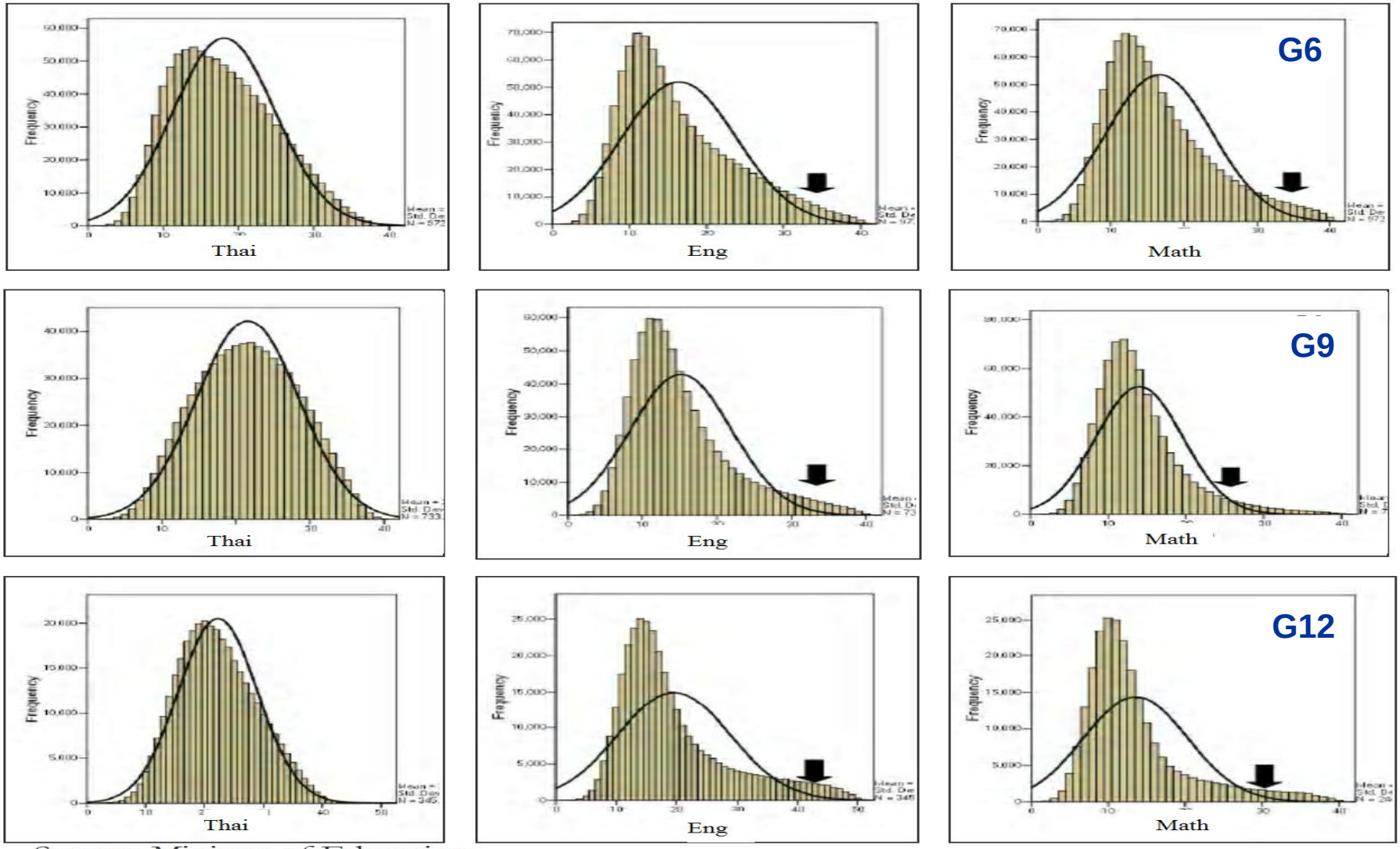

Source: Ministry of Education

ประเด็นข้อกังวลใจ 4: แรงงานไทยไม่ได้มีทักษะตามที่ตลาดต้องการ

ประเภทของทักษะที่แรงงานไทย Report ว่ายังขาดอยู่

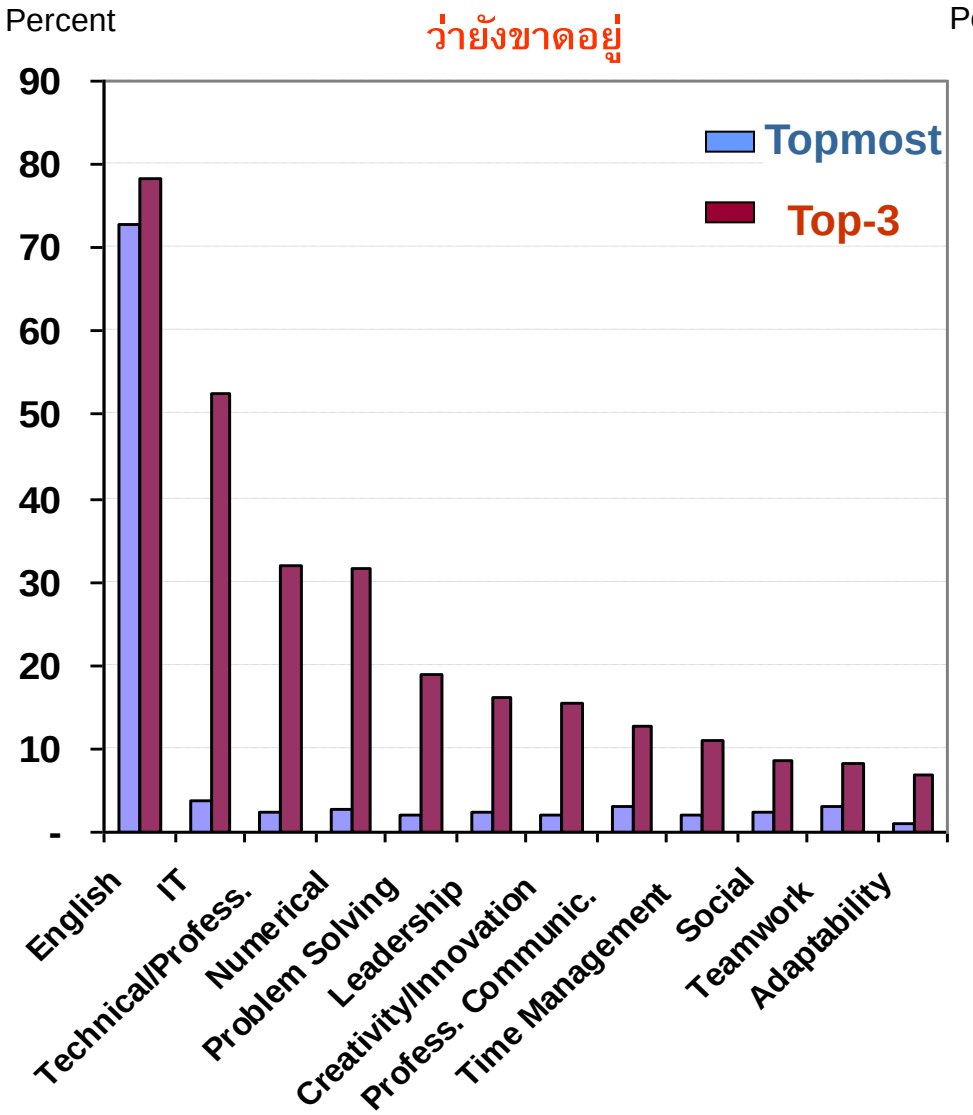

สัดส่วนความรู้สึกของคนงานไทยกับระดับการศึกษาของตน

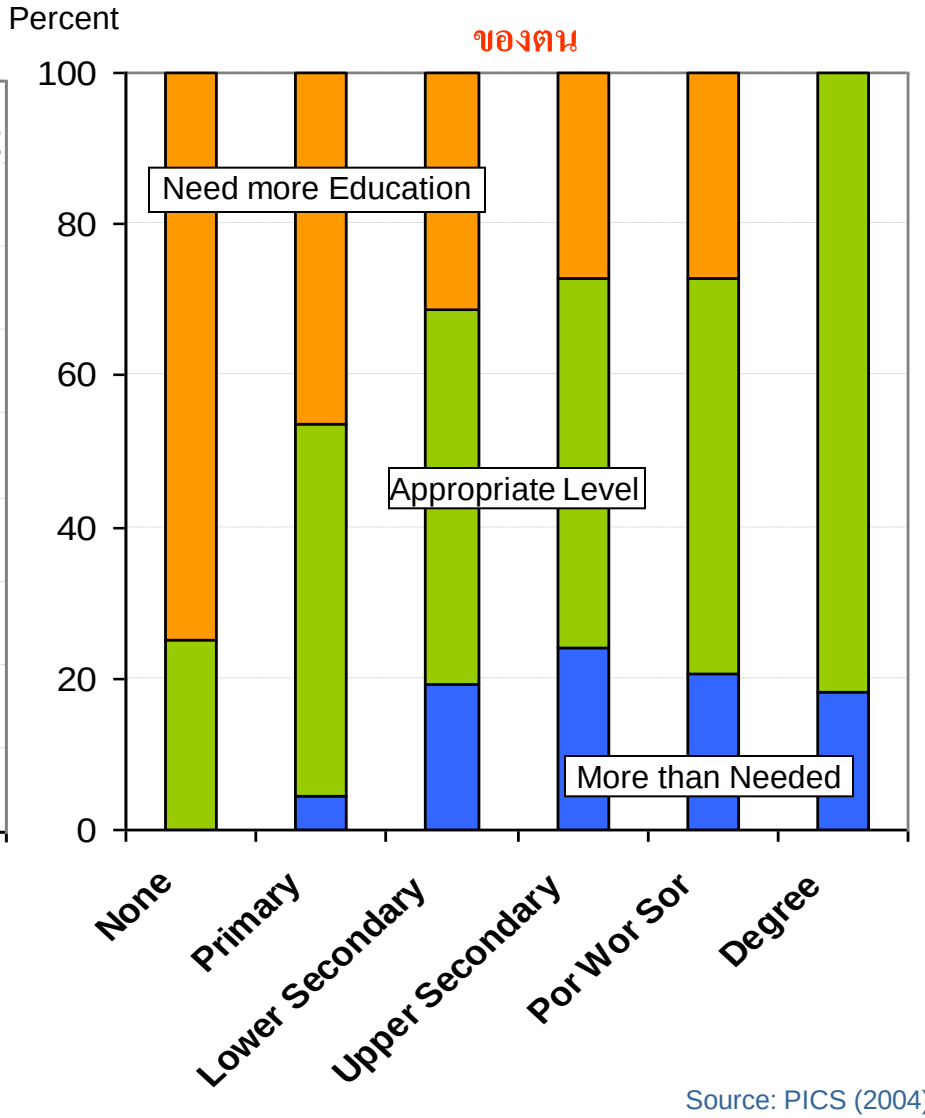

Source: PICS (2004)

ทักษะด้านสติปัญญาและสังคม-อารมณ์มีส่วนช่วยให้คนประสบความสำเร็จในตลาดแรงงานและด้านสังคมอย่างใกล้เคียงกัน

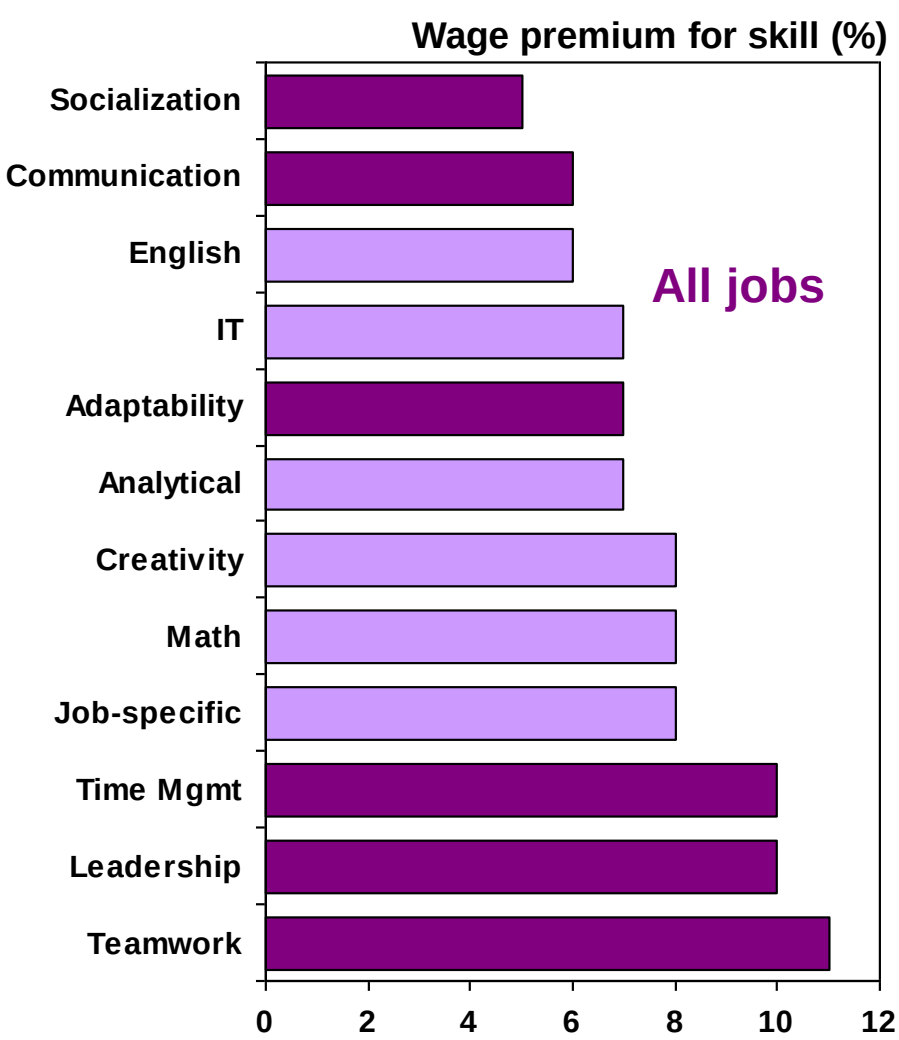

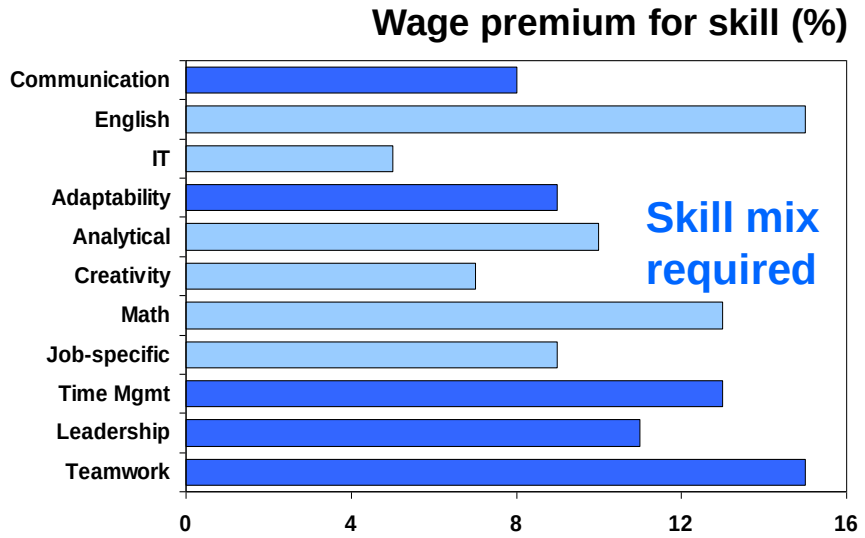

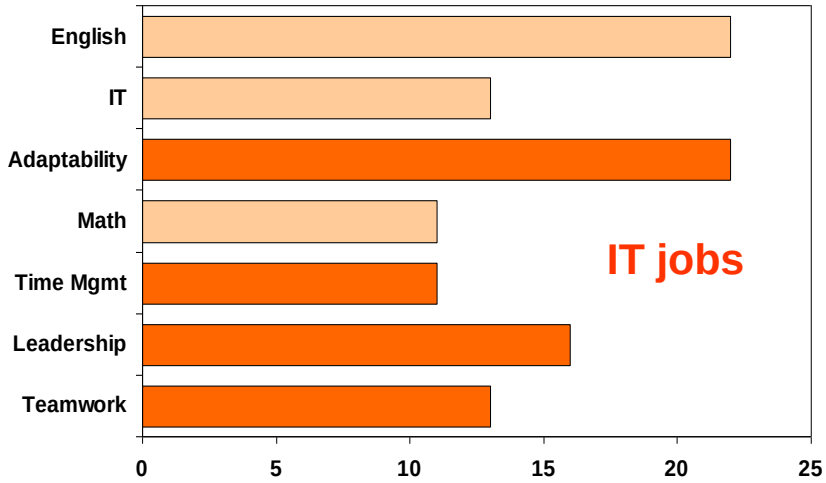

Source: Ahuja, Chuenchoksan and Pootrakool (2006)

สรุปปัญหาและสิ่งที่จะต้องทำต่อไป

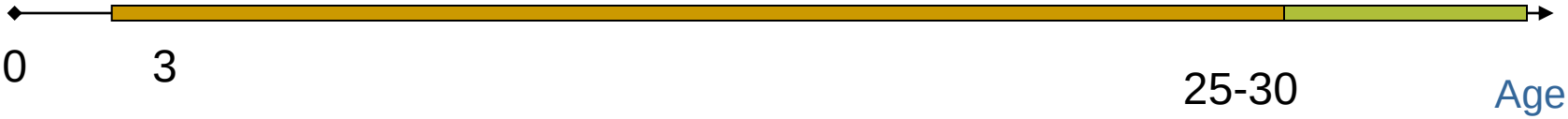

Main problems in each stage of human capital formation

ก่อนวัยเรียน

- ความพร้อมในการเรียน
- นำไปสู่พื้นฐานที่ไม่ดีสำหรับการเรียนระดับต่อไป

การศึกษาภาคบังคับ

- ความไม่เท่าเทียมและคุณภาพที่ต่ำของระบบการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลาย

- ความไม่เท่าเทียมกันของการศึกษาโดยเฉพาะการเข้าเรียนม.ปลายและอุดมศึกษา

อุดมศึกษา

- การที่การศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่ตอบสนองกับความต้องการของระบบตลาด

3. แนวทางในการแก้ไขปัญหา

ทักษะที่สร้างตั้งแต่อายุน้อยจะช่วยเอื้อให้การได้มาซึ่งทักษะในอนาคตง่ายขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุนในช่วงต่อ ๆไปของชีวิต

ผลตอบแทนของการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ (%) ที่ระดับการลงทุนเท่า ๆกันในแต่ละช่วงชีวิต
ซึ่งก็คือ optimal investment pattern—ที่อาจไม่ใช่การลงทุนโดยภาครัฐก็ได้

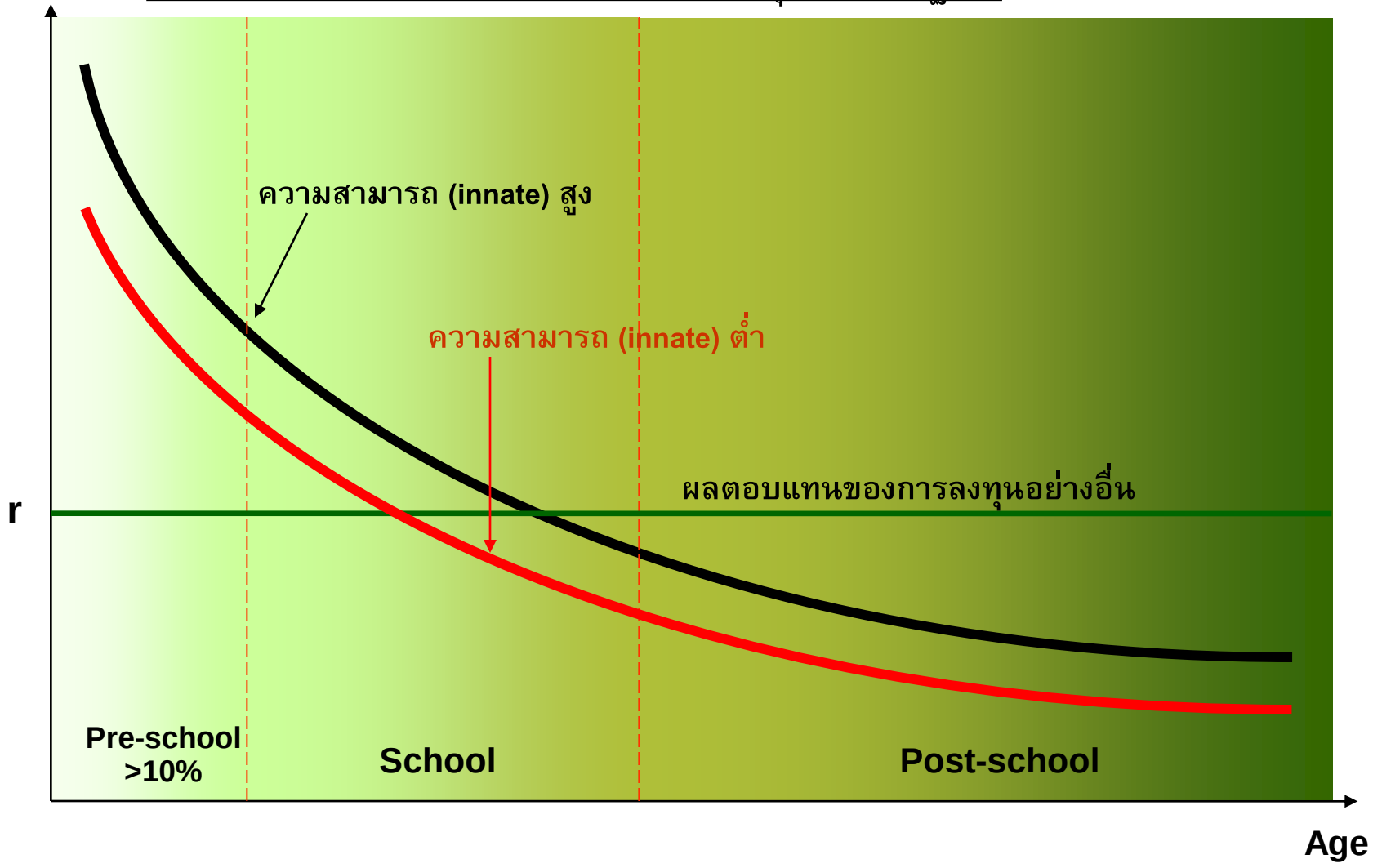

รัฐลงทุนให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมากราวกับว่าคนกลุ่มนี้มีความสามารถแต่กำเนิดสูงที่สุด (ที่จริงได้รับการลงทุนในตอนเด็กมากกว่าผู้อื่น) ควรเปลี่ยนรูปแบบการลงทุนภาครัฐเพื่อความเสมอภาคและประสิทธิภาพ

การลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ของภาครัฐต่อหัว ปีงบประมาณ 2549

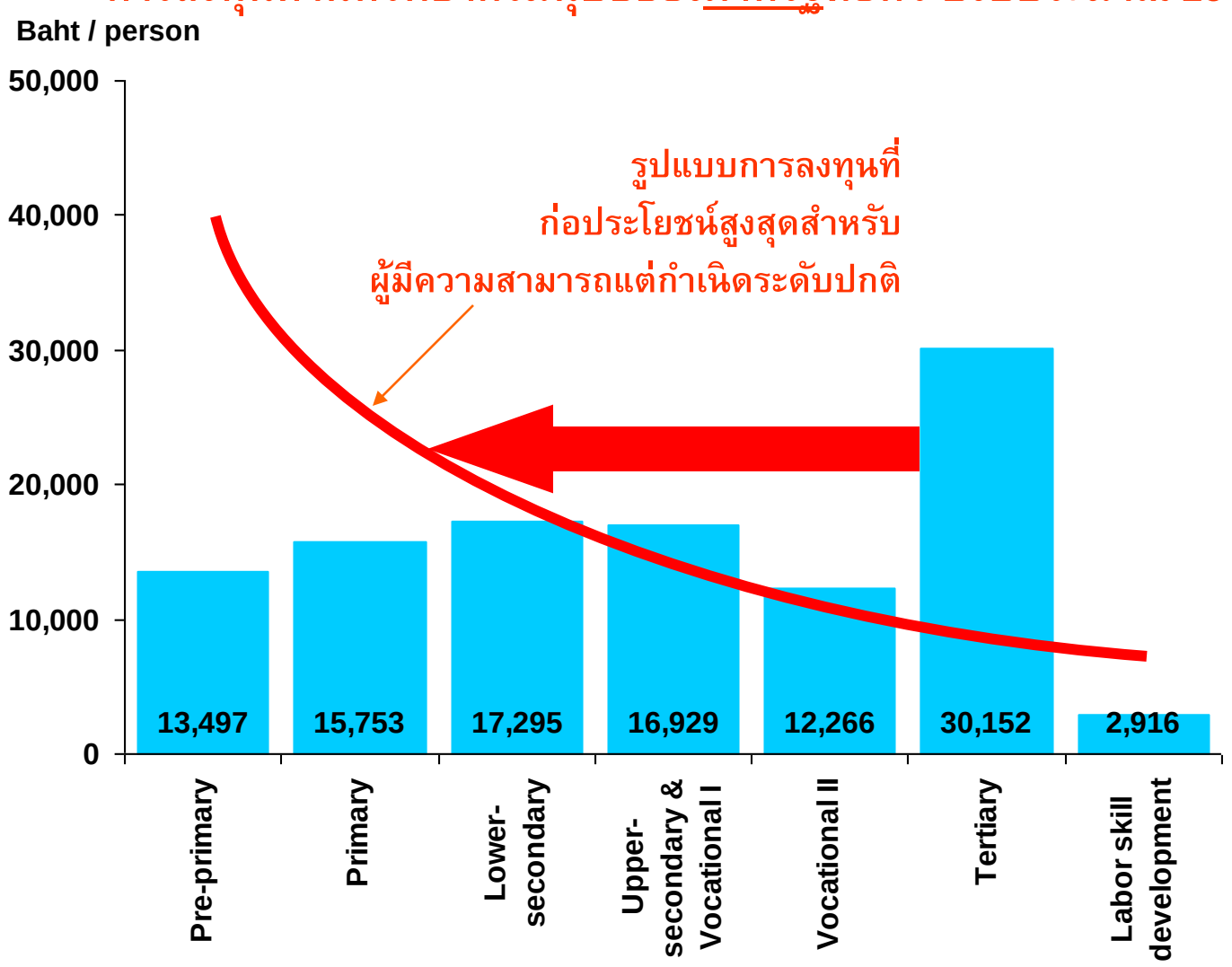

Data source: Thailand's Government Budget for FY2006; Education Statistics 2548.

การแก้ไขซ่อมเสริมทักษะที่ขาดในวัยเด็กยิ่งสายยิ่งมีต้นทุนที่แพง และไม่สามารถแก้ไขได้อย่างสมบูรณ์

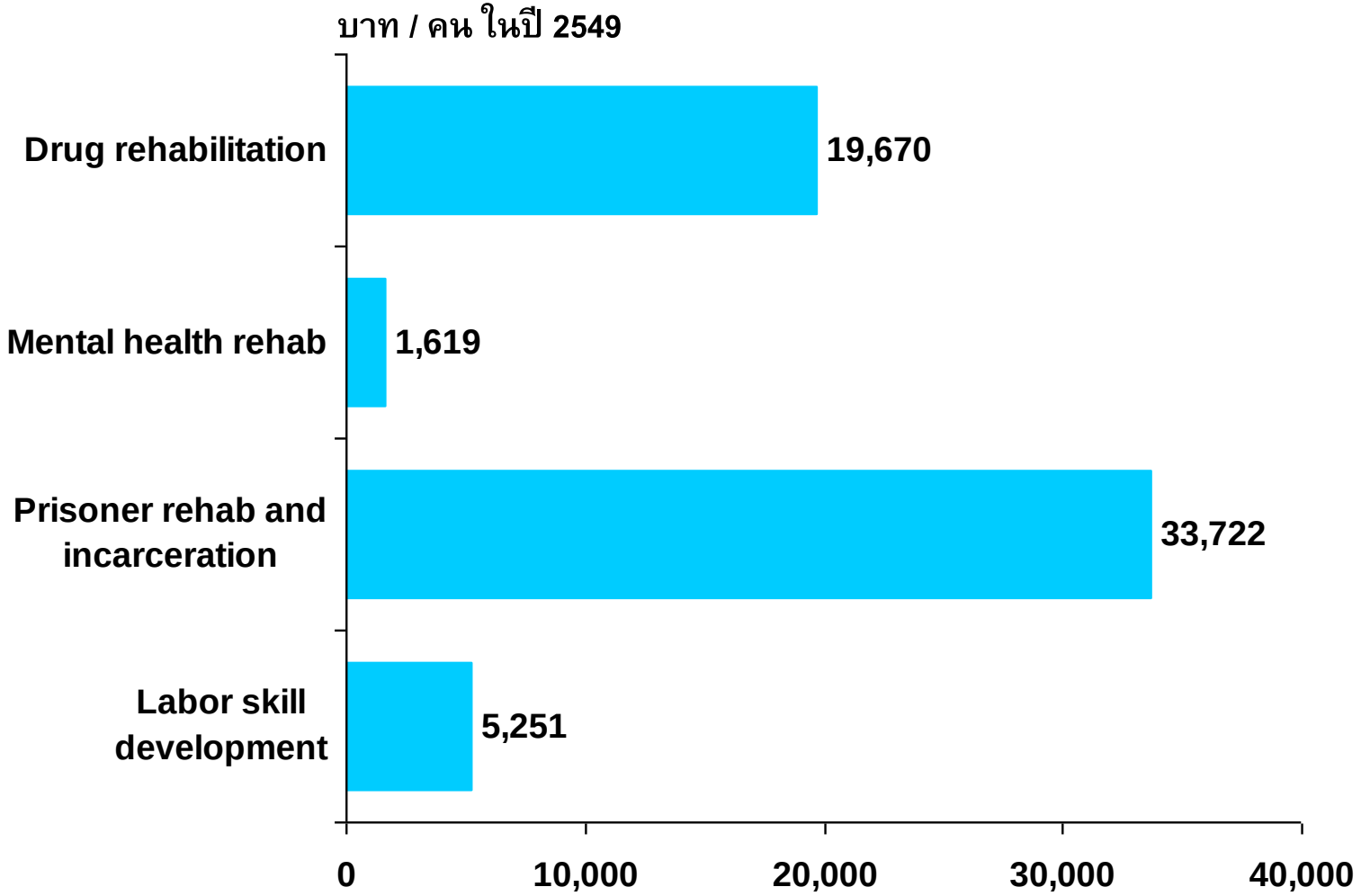

Data source: Thailand's Government Budget for FY2006

นัยเชิงนโยบาย

ทั้งหมดนี้ชี้ว่าอะไร

1. การให้ความสำคัญกับการศึกษาทั้งกระบวนการ – ไม่มี Silver Bullet
   - โดยเฉพาะอย่างยิ่งตอนที่อายุน้อยที่สุด
2. การ Reallocate งบประมาณที่มีอยู่แล้ว – ก่อนเพิ่มงบประมาณ
3. การให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา
   - เราประสบความสำเร็จเรื่องเข้ารับการศึกษาแล้ว
   - ตอนนี้ ต้องหันมาให้ความสนใจกับเรื่องคุณภาพของสิ่งที่เราผลิต
4. การใช้การสอบมาตรฐานเป็นเครื่องมือในการปฏิรูปการศึกษา
   - เอาความจริงมาเปิดเผย ใช้เป็นเครื่องมือในการให้รางวัลและลงโทษ
   - ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงบประมาณ - ให้อิสระมากขึ้นในการจัดสรร
5. ให้บริษัทเอกชนมีบทบาทมากขึ้นในการผลิตแรงงาน (Apprenticeship P.)
6. ข้อมูลเป็นเรื่องที่สำคัญ - ต้องสร้างฐานข้อมูลที่ดี

เสาหลัก 3 ต้นของกรอบนโยบายการสร้างคน (The Three Pillars of Human Capital Policy Framework)

- เสาต้นที่ 1 (ครอบครัว): เพิ่มขีดความสามารถและกระตุ้นให้ผู้ปกครองดูแลการศึกษาและสุขภาพบุตรหลานให้ดี จนพ้นช่วงวัยรุ่นเป็นอย่างน้อย
- เสาต้นที่ 2 (การแข่งขัน): กระตุ้นให้มีการแข่งขันในทุกภาคเศรษฐกิจ ในทุกระดับ
  - ผลลัพธ์คือ ผู้ให้ ผู้รับการศึกษาจะใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อผลงานที่ดีที่สุด ตามกติกาที่ชัดเจน
- เสาต้นที่ 3 (การเข้าถึง): จัดให้งบประมาณรัฐ (สอดประสานกับ NGO และมูลนิธิการกุศลต่าง ๆ) มุ่งเน้นไปที่ผู้ด้อยโอกาส
  - โดยจัดลำดับความสำคัญสูงสุดไว้ที่เด็กและเยาวชน
  - ไม่ทอดทิ้งผู้สูงวัยที่มีทักษะน้อยหรือพิการให้โดยใช้งบสนับสนุน (subsidy)

3. หลักการของนโยบายสร้างทักษะที่ดี

- ธรรมชาติกับการเลี้ยงดู
- ประเภทของทักษะที่จำเป็นต่อความสำเร็จ
- การลงทุนที่คุ้มค่าที่สุด

ทั้งธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกันสร้างทักษะของมนุษย์ ชีวิตในครอบครัวสำคัญมากต่อการพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็กที่ยากจน

ผู้ให้การศึกษา: ครอบครัว สถาบันการศึกษา และที่ทำงาน

0 3 25-30

IQ ปกติ

IQ ของเด็กไทย อายุ 6-13 ปี

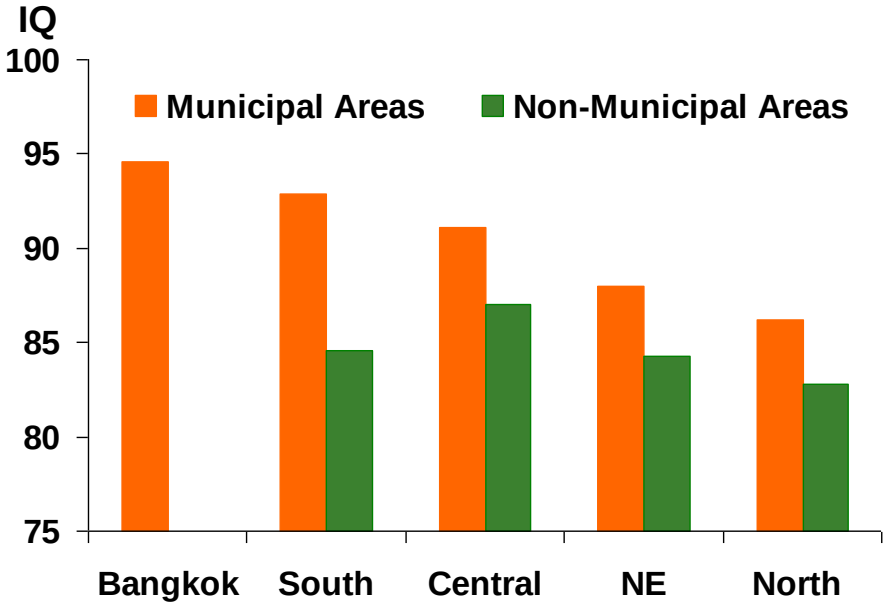

การกระจายตัวของ IQ scores

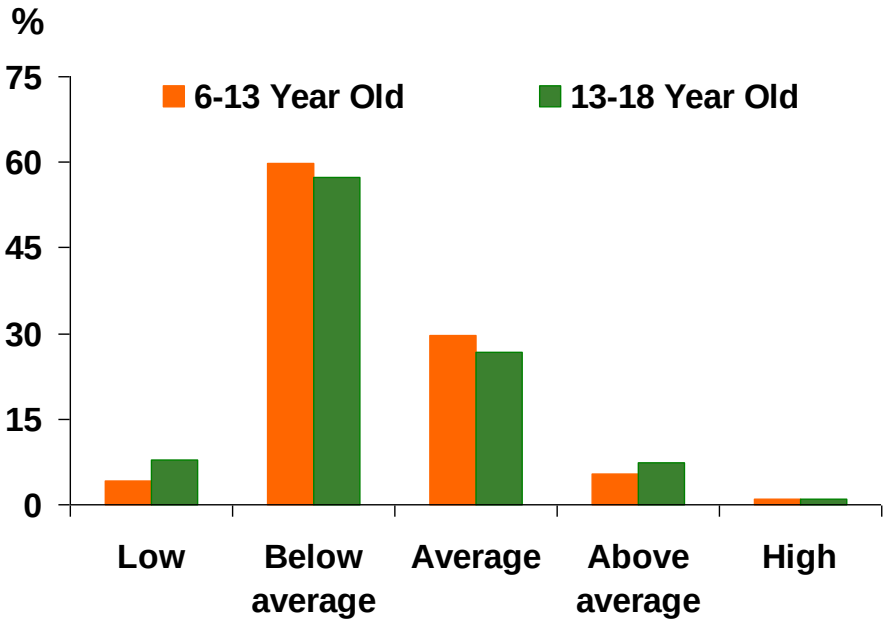

Source: Ruangdaraganon et al. (2006)

ทักษะมีหลากหลายประเภท ในวงจรชีวิตมนุษย์มีระยะที่ sensitive และ critical ในการสร้างทักษะต่าง ๆ

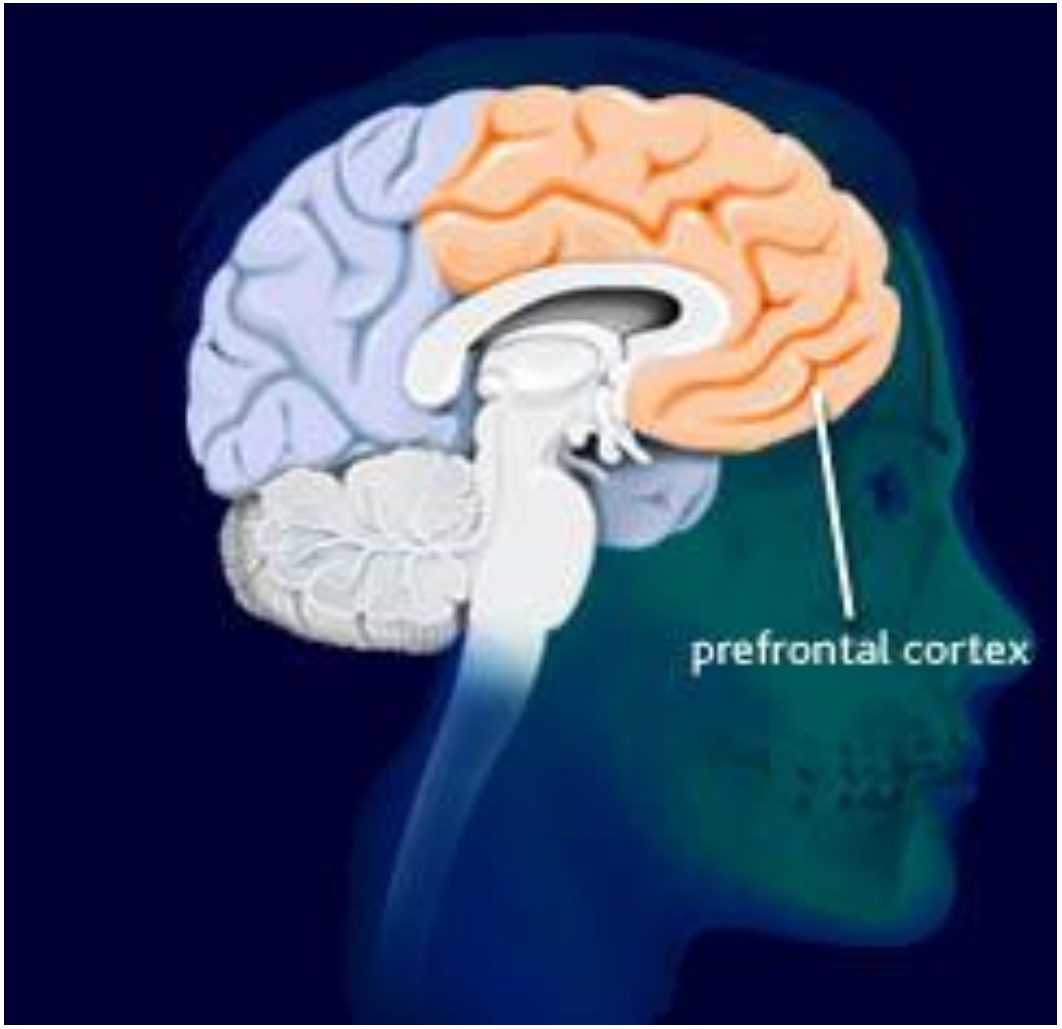

- ทักษะด้านสติปัญญาแบบ"บริสุทธ์" (IQ) เปลี่ยนแปลงได้ตั้งแต่เกิดจนอายุประมาณ 8-10
- ทักษะด้านสังคม-อารมณ์แก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ในช่วงอายุที่โตกว่านั้น
  - เกียวกับสมองส่วนหน้า หรือ prefrontal cortex
    - เติบโตอีกครั้งช่วงก่อนวัยเจริญพันธุ์
    - ควบคุม impulses, การใช้เหตุผลในการตัดสินใจของวัยรุ่น
- สมองคนยังเติบโตได้หลังช่วงวัยรุ่น

ทักษะด้านสติปัญญาและสังคม-อารมณ์มีส่วนช่วยให้คนประสบความสำเร็จในตลาดแรงงานและด้านสังคมอย่างใกล้เคียงกัน

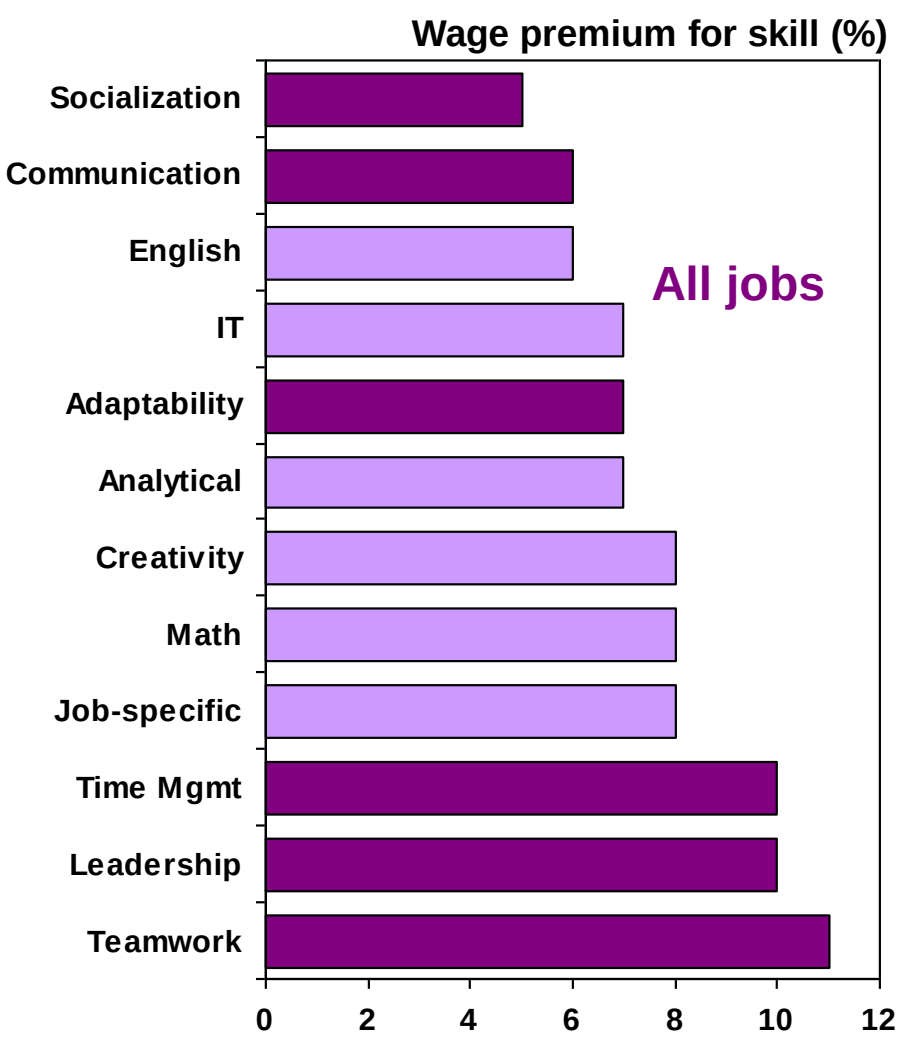

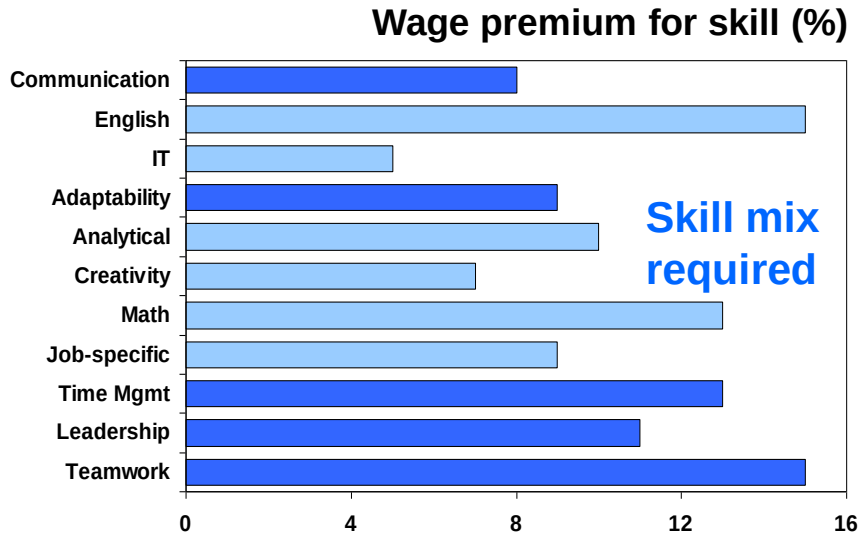

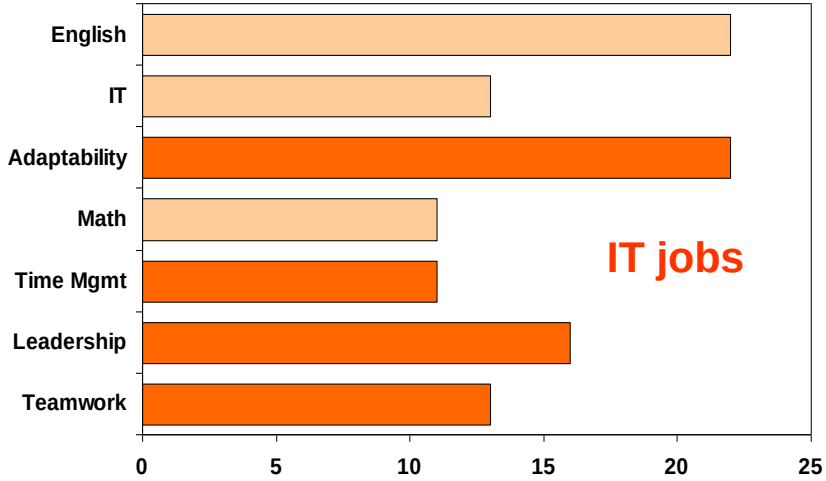

Source: Ahuja, Chuenchoksan and Pootrakool (2006)

ทักษะที่สร้างตั้งแต่อายุน้อยจะช่วยเอื้อให้การได้มาซึ่งทักษะในอนาคตง่ายขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพในการลงทุนในช่วงต่อ ๆไปของชีวิต

ผลตอบแทนของการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์ (%) ที่ระดับการลงทุนเท่า ๆกันในแต่ละช่วงชีวิต
ซึ่งก็คือ optimal investment pattern—ที่อาจไม่ใช่การลงทุนโดยภาครัฐก็ได้

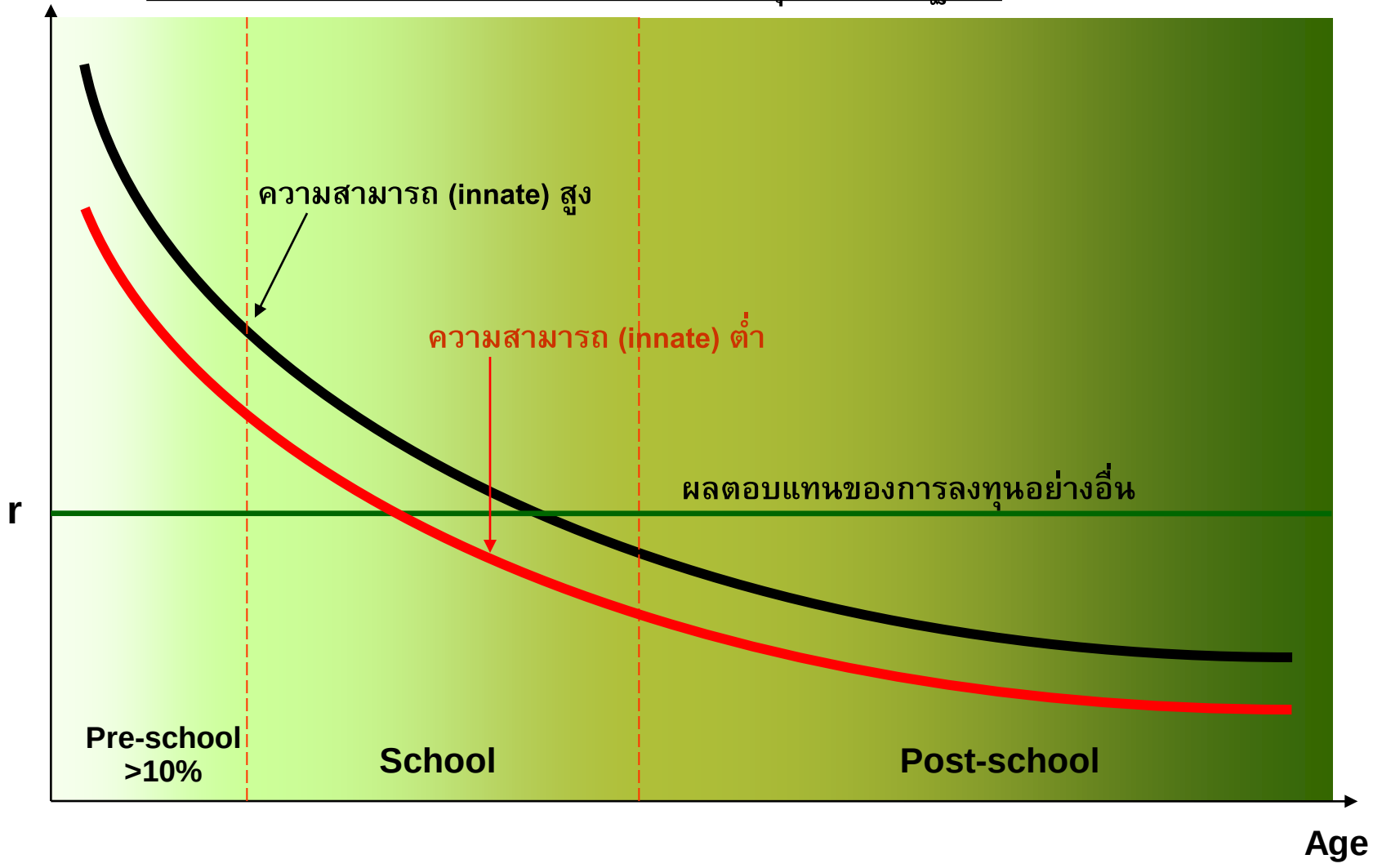

การแก้ไขซ่อมเสริมทักษะที่ขาดในวัยเด็กยิ่งสายยิ่งมีต้นทุนที่แพง และไม่สามารถแก้ไขได้อย่างสมบูรณ์

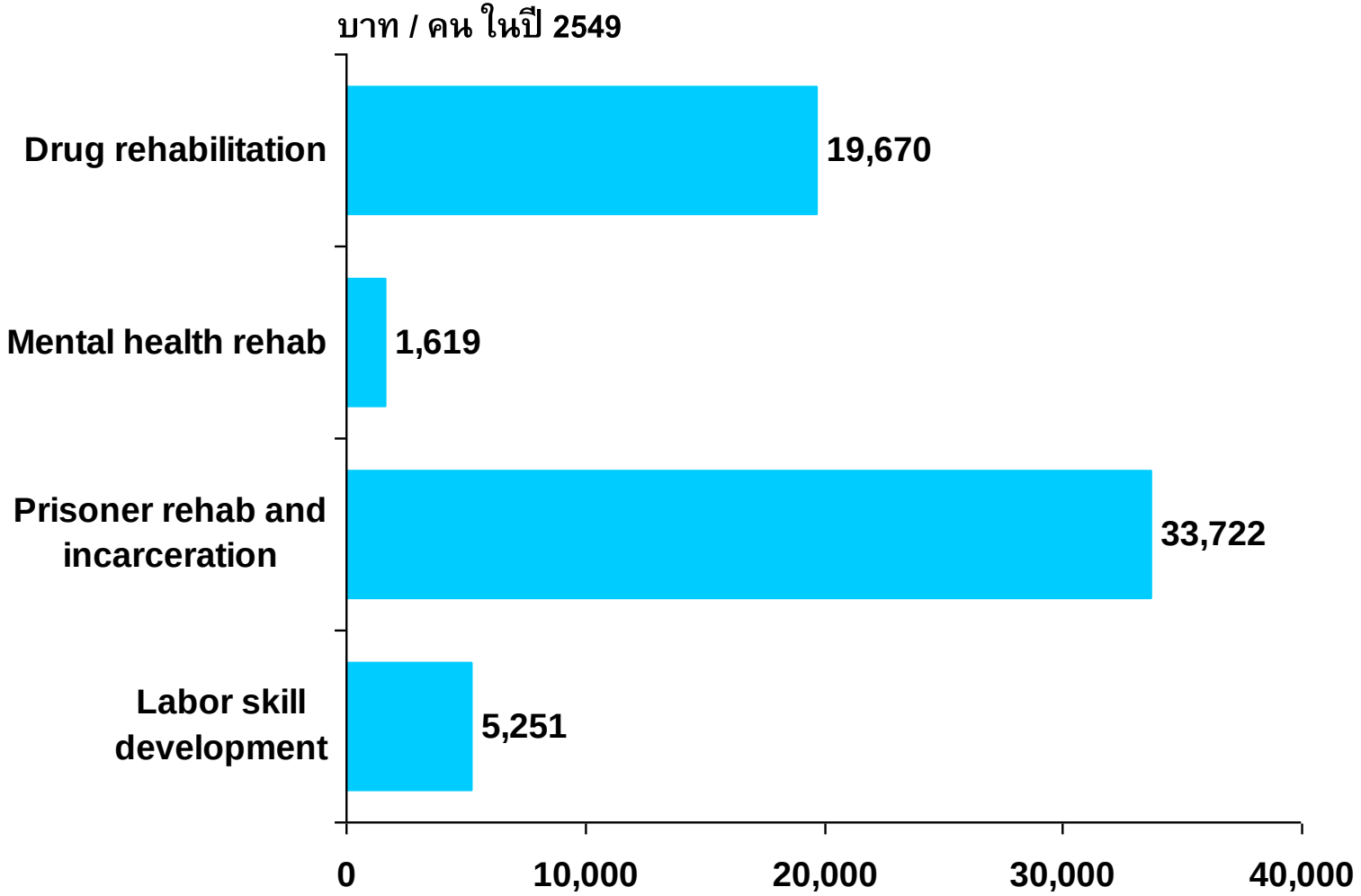

Data source: Thailand's Government Budget for FY2006

ประเด็นสำคัญสำหรับการวางนโยบาย

1. การลงทุนในทักษะต่าง ๆมีผลตอบแทนที่เป็นบวกไปตลอดช่วงชีวิต
   - ควรลงทุนด้านการศึกษาตลอดชีวิต โดยระดับการลงทุนที่เหมาะสมขึ้นกับความสามารถ
2. ผลตอบแทนสูงที่สุดตอนอายุน้อยและลดลงตามอายุ
   - การลงทุนภาครัฐให้มีประสิทธิภาพสูงที่สุดควรลงทุนในเด็กมากที่สุด
   - รายจ่ายของรัฐต่อหัวควรลดหลั่นลงไปตามระดับอายุที่มากขึ้น
3. ความจน สภาพแวดล้อมที่ยากจนมีผลเหนือความสามารถที่พันธุกรรมให้มา
   - การลงทุนของภาครัฐอย่างเป็นธรรม (equitable) ควรเน้นที่คนด้อยโอกาส
4. Target การลงทุนภาครัฐไปที่เด็กด้อยโอกาส จะทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและมีความเป็นธรรมไปพร้อม ๆกัน

4. นโยบายการสร้างคนในศตวรรษที่ 21 ของไทย

- สรุปปัญหาและความท้าทาย
- Arrangement แบบใหม่
- จากเกิดถึงวัยทำงาน: รับมือกับความท้าทาย
- กรอบนโยบายที่ดี

ความท้าทาย: Inputs และกระบวนการ
ปัญหาและความท้าทายหลัก ๆอยู่นอก กทม.

1. นักเรียน
   - ผู้ปกครอง
2. ครูและผู้บริหารสถานศึกษา
3. ทรัพยากรของสถานศึกษา
4. ความลักลั่นไม่เชื่อมโยงระหว่างทักษะที่ผลิตกับความต้องการของตลาดแรงงาน

1. ความพร้อมในการเข้าเรียนและการเรียนต่อ
   - ความสามารถในการเลี้ยงดู
2. คุณภาพครู และทักษะการบริหารบุคคลและองค์กร
3. จะเพิ่มอะไร และจะใช้ทรัพยากรอย่างไร
4. สร้างความเชื่อมโยงและตอบสนอง

วิธีแก้ปัญหา: จะต้องแก้ไขระบบแรงจูงใจ โดยทำในทุกส่วนของสังคม

1. สร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้ให้และผู้รับการศึกษาและการฝึก โดยให้เป็นไปในทิศทางส่งเสริมการสร้างทักษะ และมุ่งผลสำเร็จ
2. Focus **งบประมาณและทรัพยากรภาครัฐ** NGO และมูลนิธิเพื่อการกุศล ให้ไปที่ผู้ด้อยโอกาส โดยที่
   - ให้ความสำคัญสูงที่สุดต่อเด็ก และเยาวชน
   - ไม่ทอดทิ้งผู้สูงวัยที่มีทักษะน้อยหรือพิการให้โดยใช้งบสนับสนุน (subsidy)
3. เพิ่มขีดความสามารถและกระตุ้นให้ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำดูแลบุตรหลานให้ดี รวมทั้งสนใจความเป็นไปที่โรงเรียนด้วย

1. นักเรียน: ช่วงปฐมวัย
เพิ่มขีดความสามารถผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำให้ดูแลบุตรหลานได้ดี

- เป้าหมาย: เด็กมีความพร้อมในการเข้าโรงเรียน
  - สุขภาพดี พักผ่อนเพียงพอ ได้รับอาหารที่มีคุณค่าในปริมาณที่พอ
  - สามารถสื่อความได้ (ทักษะด้านสติปัญญา)
  - ใฝ่รู้ กระตือรือร้น และมีสมาธิจิตใจจดจ่อ
- เน้นที่สุขภาพผู้ปกครองช่วงตั้งครรภ์และหลังคลอด
- ทักษะการเลี้ยงดูบุตร
  - พึ่งพาสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านสาธารณสุข
- มีอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการในปริมาณที่พอให้แก่ผู้ปกครองและเด็ก
  - มีบัตรอาหารให้แก่เด็กวัยก่อนเข้าเรียนให้แก่ผู้ปกครอง
- การพัฒนาตนเอง ทั้งในเรื่องการหางานทำ การตั้งความหวังทางการศึกษาให้แก่บุตรหลานที่สูงขึ้น
  - สถานศึกษาในท้องถิ่นควรให้การศึกษาเพิ่มเติมแก่ผู้ปกครอง

เด็กที่ IQ ต่ำกว่ามาตรฐาน: ตัวอย่าง 3 โครงการช่วยเหลือ

- ***Perry Preschool*—โปรแกรมครึ่งวัน ขนาดเล็ก ในโรงเรียนรัฐในมิชิแกน**

  True Experiment, n=123, ติดตามจนอายุ 27 ปี

- ***Abecedarian* educational child care—โปรแกรมเต็มวัน ทั้งปี ขนาดเล็ก ในรัฐ North Carolina**

  True Experiment, n=111, ติดตามจนอายุ 21 ปี

- ***Chicago-Child Parent Centers (CPC)*—โปรแกรมครึ่งวัน ขนาดใหญ่ ในโรงเรียนรัฐในเมืองชิคาโก**

  Quasi-Experimental, n=1286, ติดตามจนอายุ 18-21 ปี

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของ CPC: ไม่สามารถเพิ่ม IQ ได้อย่างถาวร แต่พัฒนาทักษะด้านสังคม-อารมณ์ได้มาก

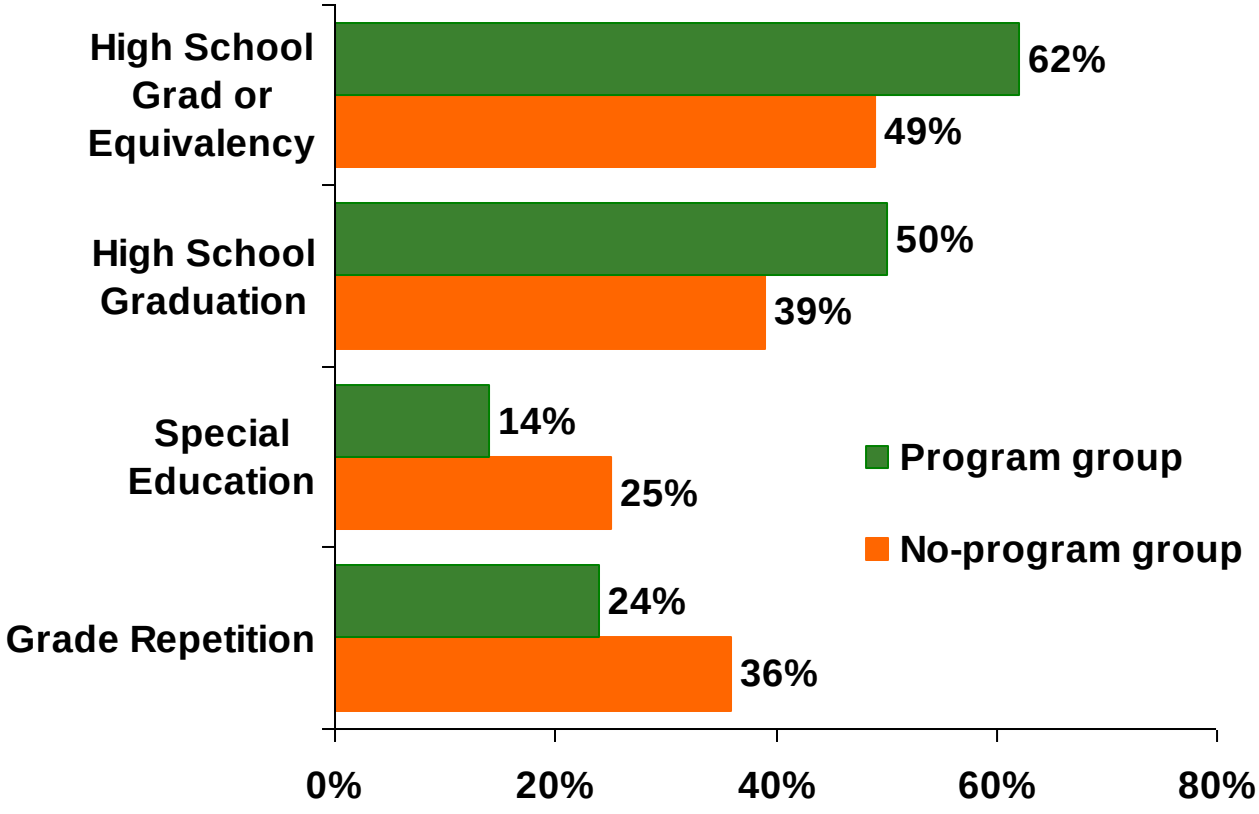

Source: Barnett (2004)

ประโยชน์ต่อสังคมของ CPC
ส่วนใหญ่อยู่ที่การลดอาชญากรรมและพฤติกรรมสุ่มเสี่ยง

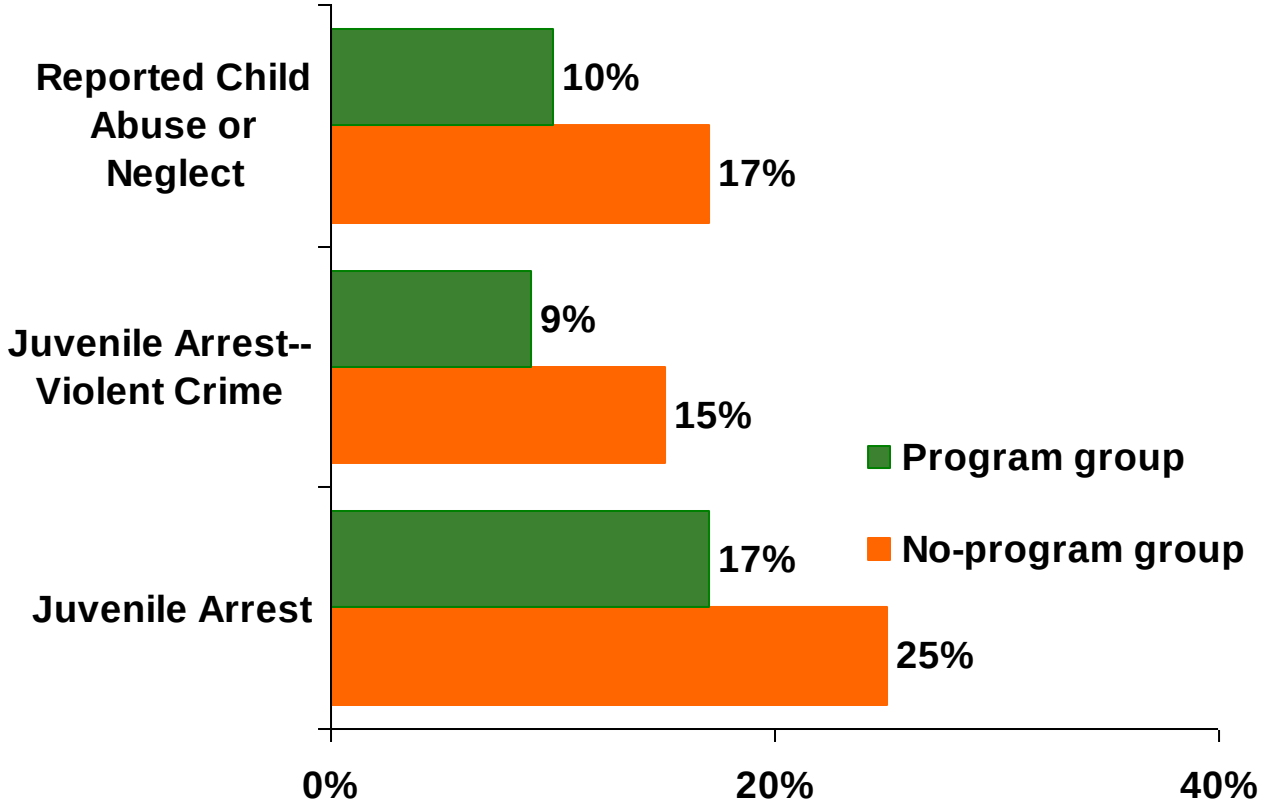

Source: Barnett (2004)

นักเรียน มี 2 ประเภท 1. ยากจนแต่ตั้งใจและมีความพร้อมในการเข้าเรียนในระดับต่อไป และ 2. ขาดความพร้อม - ต้องเข้าไปแทรกแซงช่วยเหลือแต่เนิ่น ๆ

- เป้าหมาย: ให้ทุกคนพัฒนาไปจนสุดศักยภาพของตนเอง
- ให้ทุนการศึกษาตามความสามารถ (Merit-based) แก่นักเรียนที่ด้อยโอกาส
  - เสริมสร้างแรงกระตุ้นให้อยากเรียน (Motivation) และให้ภูมิใจในตนเอง
  - ให้นักเรียนเลือกสถานศึกษาเองได้ (ไม่รวมโรงเรียนนานาชาติในช่วงเริ่มต้น)
  - ครอบคลุมค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา และจ่ายทดแทนค่าแรงที่เสียไปส่วนหนึ่งหากอยู่ในตลาดแรงงาน (สำหรับชั้นมัธยมปลาย)
- ให้สถานศึกษาจัดหาอาหารกลางวันที่มีคุณประโยชน์ให้
- ให้จัดให้มีการสอบมาตรฐานสำหรับทุกชั้นเรียน ให้เป็นการสอบแบบให้คุณให้โทษ
  - สอบมาตรฐานเฉพาะวิชาหลักและทักษะด้านสังคม เช่นการทำงานเป็นทีม
- จัดการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนประถมต้นที่เรียนอ่อน เพื่อกระตุ้นให้สามารถเรียนตามเพื่อนให้ทัน
  - อาจช่วยให้การเลิกเรียนกลางคันลดลงและเพิ่มโอกาสการเข้าเรียนมัธยมปลายมากขึ้น

2. ครูและผู้บริหารโรงเรียน

- เป้าหมาย: สามารถช่วยเหลือให้นักเรียนก้าวหน้าทางการศึกษา
  - ต้องมีทั้งความพยายามที่จะช่วยเหลือผลักดันตนเองให้เก่งขึ้น และได้รับความสนับสนุนจากภาครัฐ
- มีการจัดระบบผลตอบแทนที่เป็นไปตามผลงาน และความยากของงาน (Merit-pay plus hardship)
  - ผลงาน = คะแนนสอบมาตรฐานของนักเรียนและความเปลี่ยนแปลงของคะแนน
  - จัดให้ได้รับการอบรมในหลักสูตรที่ก้าวหน้าขึ้นเป็นผลตอบแทน
  - ลงโทษผู้ที่ไร้ผลงานหรือผลงานแย่อย่างจริงจัง
- ให้การช่วยเหลือครูด้านทรัพยากรและสื่อการสอนให้เพียงพอ รวมถึงการฝึกอบรมขั้นพื้นฐาน

นโยบายเพิ่มการแข่งขันระหว่างโรงเรียน

- จัดอันดับสถานศึกษาตามลำดับคะแนนสอบมาตรฐาน
- ให้สถานศึกษาบริหารทรัพยากรและครูของตน รวมทั้งเงินเดือนได้เอง โดยให้รับผิดชอบ (accountable) ต่อท้องถิ่น
- ยุบรวมโรงเรียนเล็ก ๆในต่างจังหวัดที่ห่างไกล และจัดระบบรถโรงเรียน
- จำกัดบทบาทภาครัฐในที่ที่การจัดการศึกษาโดยเอกชนสามารถทำได้และผู้ปกครองจ่ายได้
- ส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาหลักสูตรการสอนของตนเอง
  - จัดให้มีผลตอบแทนต่อความคิดใหม่ ๆด้านการจัดทำหลักสูตร
  - สร้างความหลากหลายทางความคิด แนวคิด และเพิ่มความยืดหยุ่นให้ระบบ
- กระจาย business model และวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพออกไปให้กว้างขวาง

ทรัพยากรประเภทใดที่โรงเรียนใช้แล้วได้ประโยชน์ สื่อการสอนและวิธีการเรียนรู้ (Learning method) การทดลองในโรงเรียน แบบสุ่มตัวอย่าง (ติดตามผล 3 ปี)

"เพื่อนเด็ก"

- สอนซ่อมเสริม
- นำเด็กเรียนอ่อนออกจากห้องเรียนปกติ
- สอนโดยผู้หญิงในท้องถิ่นที่ฝึกมาแล้ว
- วันละ 2 ชม. ในช่วงเวลาของโรงเรียน
- เฉพาะการนับและการอ่านเขียนเบื้องต้น

- ผล: คะแนนนักเรียนที่เรียนอ่อนเพิ่ม 0.6-1 s.d.
  - มีผลต่อเนื่อง 1 ปี (เท่าจำนวนปีที่สำรวจ)
  - ไม่มี class-size effect ต่อกลุ่มเพื่อนที่อยู่ในห้องเรียนที่มีจำนวนน้อยลง

- ต้นทุน: ต่ำ

Computer-Assisted Learning

- สอนคณิตศาสตร์
- สอนโดยคนในในท้องถิ่นที่ฝึกมา 5 วัน
- เด็ก 2คน/ คอมพิวเตอร์ 1 เครื่อง /2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์
- เด็กเรียนโดยอิสระจากครูและผู้ดูแลเครื่อง

- ผล: เพิ่มคะแนนคณิตฯใน รร. ที่ทดลองใช้โครงการนี้ 0.4 s.d.

- ต้นทุน: ต่ำ

Source: Banerjee, Cole, Duflo, and Linden (2005) for India; Glewwe, Kremer and Moulin (2000) for Kenya

4. อาชีวะและอุดมศึกษา: From apprentice to master
สถานศึกษาต้องพึ่งพาตนเองมากขึ้น

- เป้าหมาย: ลดความลักลั่นไม่สอดคล้องต่อความต้องการของตลาด (skill mismatch) และลดการพึ่งพาการลงทุนจากภาครัฐ (ไปด้วยกัน)
- การฝึกงาน (Apprenticeship programs)
  - เชื่อมโยงงานและการเรียนรู้ในสถานศึกษา
  - ผู้ประกอบการแข่งขันกันเพื่อให้ได้มาซึ่งพนักงานที่ดีที่สุด
  - นักเรียนนักศึกษาแข่งขันกันเพื่อให้ได้งานที่ดีที่สุด
- ส่งเสริมให้การจัดหลักสูตรมีความยืดหยุ่นเพื่อลด skill mismatch
  - ให้การเรียนการสอนตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น
- ผู้เรียนใช้เงินส่วนตัวหรือการกู้ยืมมากขึ้น
  - ตลาดแรงงานตอบแทน diplomas/degrees ค่อนข้างมาก
- สถาบันอุดมศึกษาต้องหาเงินช่วยเหลือจากผู้ประกอบการและศิษย์เก่ารวมทั้งการบริจาคหรือการให้บริการมากขึ้น
  - เพื่อใช้ในการลงทุนด้าน Physical capital ทุนการศึกษา และทุนแก่ผู้สอนและวิจัย

รัฐลงทุนให้กับนักศึกษามหาวิทยาลัยมากราวกับว่าคนกลุ่มนี้มีความสามารถแต่กำเนิดสูงที่สุด (ที่จริงได้รับการลงทุนในตอนเด็กมากกว่าผู้อื่น) ควรเปลี่ยนรูปแบบการลงทุนภาครัฐเพื่อความเสมอภาคและประสิทธิภาพ

การลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์ของภาครัฐต่อหัว ปีงบประมาณ 2549

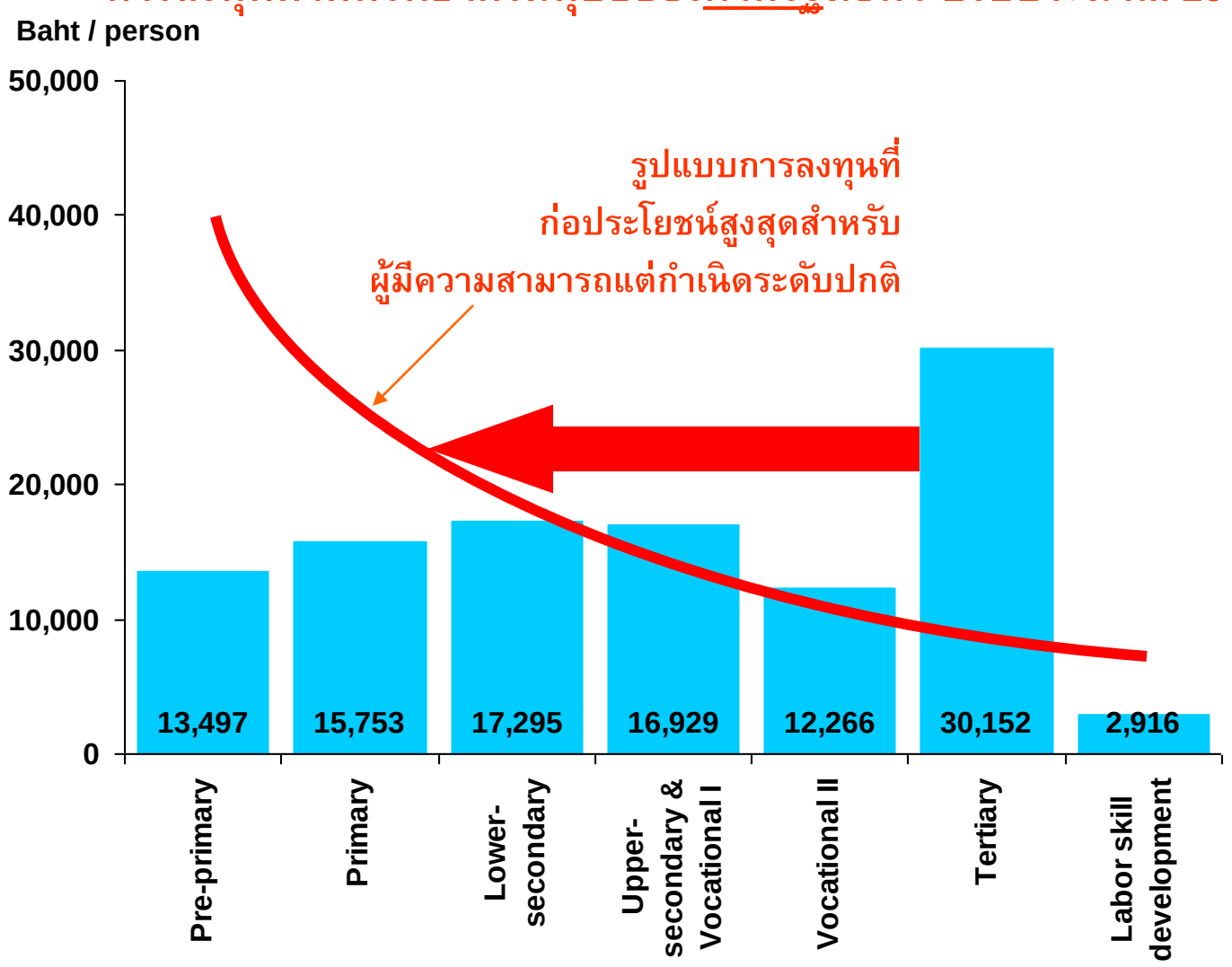

Data source: Thailand's Government Budget for FY2006; Education Statistics 2548.

เสาหลัก 3 ต้นของกรอบนโยบายการสร้างคน (The Three Pillars of Human Capital Policy Framework)

- เสาต้นที่ 1 (ครอบครัว): เพิ่มขีดความสามารถและกระตุ้นให้ผู้ปกครองดูแลการศึกษาและสุขภาพบุตรหลานให้ดี จนพ้นช่วงวัยรุ่นเป็นอย่างน้อย
- เสาต้นที่ 2 (การแข่งขัน): กระตุ้นให้มีการแข่งขันในทุกภาคเศรษฐกิจ ในทุกระดับ
  - ผลลัพธ์คือ ผู้ให้ ผู้รับการศึกษาจะใช้ทรัพยากรและเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อผลงานที่ดีที่สุด ตามกติกาที่ชัดเจน
- เสาต้นที่ 3 (การเข้าถึง): จัดให้งบประมาณรัฐ (สอดประสานกับ NGO และมูลนิธิการกุศลต่าง ๆ) มุ่งเน้นไปที่ผู้ด้อยโอกาส
  - โดยจัดลำดับความสำคัญสูงสุดไว้ที่เด็กและเยาวชน
  - ไม่ทอดทิ้งผู้สูงวัยที่มีทักษะน้อยหรือพิการให้โดยใช้งบสนับสนุน (subsidy)